

SÖKAREN

NR 1

1976

LÖSNUMMERPRIS 5:00 inkl moms

FRONT MOT DJURPLÄGERI

Tidskriften *DJURFRONT*, utgiven av Ungdomskretsen i Nordiska Samfundet mot plågsamma djurförsök, går till framgångsrik attack mot alla former av djurplågeri — i djurexperiment, djurfabriker, läkemedelsindustrier, slakt, jakt etc. Agne Windmark har besökt redaktionen, som mest består av studerande ungdomar.

Bilden, som tagits av Hans Bovin, Bildforum, visar en del av *Djurfronts* redaktion — fr v Katarina Göransson, Kristina Borgkrans, Carina Ranft, Morgan Holm, Roger (och Klara) Fjellström, Hampus Hamberg, Birgitta Carlsson, Jan Carsbring — samt besökaren Agne Windmark. Se sidan 18!

ORBITO VISAR GUDS KRAFT!

Det säger kiropraktor André Rönnqvist som tog den filippinske helaren till Sverige

För ett par år sedan fick kiropraktor André Rönnqvist i Stockholm höra talas om "spiritual healing" på Filippinerna. Han kände sig skeptisk till uppgifterna om dessa helare som opererar med bara händerna, men beslöt sig för att på ort och ställe undersöka saken. Vad han då såg gjorde honom intresserad, och han inbjöd Alex Orbito, yngre bror till Marcos, att komma till Sverige och operera i hans praktik. De operationer som Rönnqvist bevittnade i sin egen praktik 1974 av Alex Orbito, iklädd kortärmad skjorta och utan några som helst möjligheter till fusk, gjorde honom övertygad om att det rörde sig om äkta healing.

I oktober i fjol tog han Marcos Orbito till Sverige och fick TV att göra ett program med honom.

Vilket syfte hade André Rönnqvist med att visa upp Orbito i svensk television? Jo, han ville, säger han, ge svenska folket en möjlighet att ta ställning till Orbito, bilda sig en uppfattning om dennes personlighet och om operationerna och vad de innebär. Han anser att dessa helare påvisar en gudomlig kraft, och det är därför ytterst viktigt att folk får kännedom om dem.

Fast man kan ju fråga sig om det alls fanns några förutsättningar för att Orbito skulle få en rättvis behandling i svensk TV — på grund av att dessa operationer så helt avviker från, och strider mot, den vanliga uppfattningen av verkligheten. Var inte hans framträdande på förhand dömt att göras ner av panelen och därefter av tidningarna?

— Ja, svarar André, Marcos och jag var medvetna om svårigheten att få en opartisk och kunnig bedömning. Men vårt mål var att så ett frö hos sådana människor som inte är alldeles stängda för tanken att Guds kraft kan verka på detta sätt. Om dessa människor sedan tar vara på fröet och låter någonting växa ut ur det, beror på dem själva.

Vad kan då spiritual healing betyda för dem som är beredda att acceptera det?

— I samma ögonblick som man förstår vad healing är, att det är en gudomlig verklighet, en helig andes kraft, då är man en fri människa! De bojar som binder oss i vår västerländska kultur, lämnar oss i den stunden. Ty då har man insett att Guds kraft verkar och att det finns något mer och viktigare här i värld-

den än att sträva efter pengar, materiella fördelar, status osv. Att människors intressen är så materiellt inriktade beror ju på att gudsbegreppet inte är levande hos dem. Vi har i vår kultur förlorat tron på något immateriellt, gudomligt. Vi har tappat bort grunden för vårt eget vara.

TV-panelen fick tydligen ingen religiös uppbyggelse av Orbitos framträdande. Varför tror du att den var så negativ i sitt ställningstagande?

— Panelen var inte bra sammansatt. Där var en rad medicinare, som på grund av sin utbildning har mycket svårt att acceptera sådant som Marcos Orbito gör. Spiritual healing stämmer inte med vad som för dem är "vetenskap och beprövad erfarenhet". Det som Marcos gör har ingenting med vetenskap att göra, utan det rör sig om ytringar av en gudomlig kraft.

André Rönnqvist är för sin del helt övertygad om att bröderna Orbito — de är fyra stycken — verkligen går in i kroppen på patienterna, med en hand eller med båda, eller med bara ett finger. Han har själv flera gånger blivit opererad på detta sätt och känt händer inne i sin egen kropp. Han blev opererad för en magåkomma, och när Marcos drog ut något ur hans mage, kände han det som om band inne i buken spändes och brast.

— Men, säger André, det är inte alltid som helaren går in i kroppen. Ibland lägger han en hand ovanpå den, och då kommer materia till hans hand, på ett sätt som ingen kan förklara, varken helaren själv eller någon annan. Huden är då helt orörd. Det händer också att helaren håller handen en bit från kroppen — och plötsligt flyger det upp bitar mot handen! Det fenomenet har jag själv iakttagit vid flera tillfällen.

Finns det filmer som visar detta?

— Det sistnämnda fenomenet har jag aldrig lyckats filma, trots att jag har ungefär 6 000 meter film. De

flesta operationerna, som man ser, är ju ganska små, ungefär som den man såg i TV. Större operationer är sällsynta. Men jag har filmat ett tiotal sådana. Helaren vet inte själv i förväg vad som kommer att hända. Han vet inte när det blir en stor operation och när det blir en liten.

Fuskar inte många helare?

— Jo. Det förekommer massor med fusk, men inte bland bröderna Orbito. Det finns berömda helare som har förlorat sin kraft, men fortsätter ändå med bedrägliga medel.

En del undersökningar som gjorts av det som plockats upp vid "spiritual surgery" har visat att det varit djurdelar!

— Ja, det påstås ha varit bitar av duvor, koblod osv. Det kan då vara fråga om fusk. Men vad blodet beträffar — man säger att det är för tunt för att vara människoblod — så skall man komma ihåg att helaren använder en bomullstuss, som doppas i vatten, och det vattnet kan vara förklaringen till att blodet tycks vara så tunt. I de fall då helaren har opererat utan vadd och utan vatten kan man inte påstå att blodet varit tunt. Men det kan också vara så att någonting händer med blodet under healing. Marcos säger att man har kunnat se att blod förändras, när helaren välsignar det med den helige andes kraft.

Bröderna Orbito själva hävdar att de inte har någon kunskap om vad som kommer ut vid deras operationer.

André Rönnqvist nämner att ett hundratal svenskar har varit på Filippinerna och behandlats. En läkare Bengt Bonaeus i Gävle hade en

äggstor svullnad på en vad och dessutom ödem, dvs. svullnade leder och fötter — allt det försvann fullständigt efter behandling med spiritual healing.

— Jag har själv sett patienten före och efter behandlingen. Och operationen gjordes inte på de sjuka ställena, utan i hjärtrakten! — Starr har också framgångsrikt behandlats med andlig kirurgi.

Opererar bröderna Orbito för alla sjukdomar?

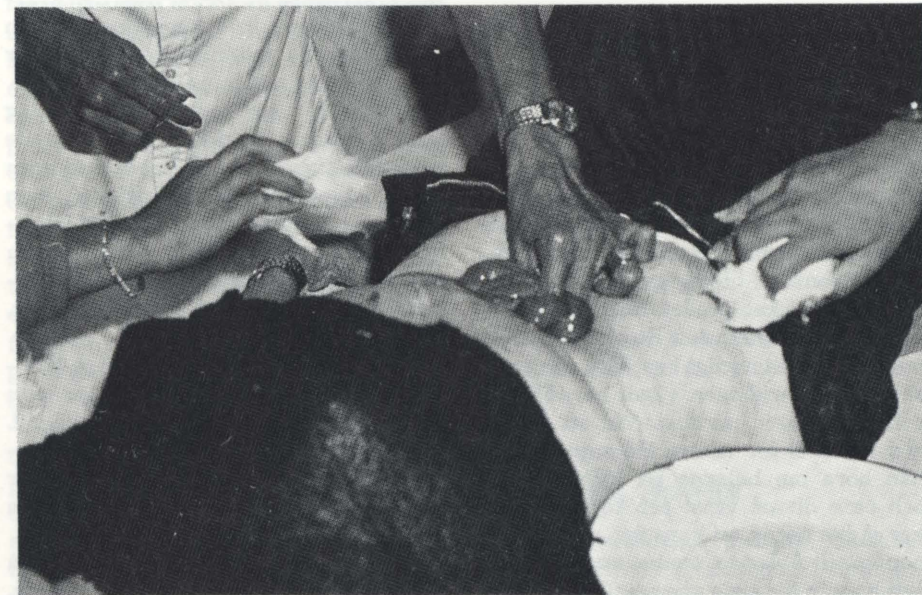
— Alla som kommer till dem och söker healing, får healing — sedan är det Guds vilja som sker.

Men det är ju inte alla sjukdomar som kräver att någonting opereras bort!

— Nej. Det viktiga är den healingkraft som ges. Men många människor tror att endast om en kirurg tar bort "det onda" ur kroppen, har de en chans att bli friska. Syftet med att vi får se dessa föremål tas ut ur kroppen är att vi människor skall få en chans att vakna. Personligen skulle jag inte ha varit övertygad, om jag inte känt hans fingrar i min kropp. I den stund man ställs inför det fysiskt omöjliga och kan acceptera det, blir man övertygad om att detta är den absoluta sanningen.

Väcker det inte misstankar om smussel att kläderna på patienten ligger så nära operationsstället?

— Jag har massvis med bilder där inga kläder finns i närheten! Men helarna vill nog inte genera de människor som är deras patienter. Jag har tex aldrig sett någon av dem dra ner trosorna på en kvinna.

Så många gånger blottas bara en liten del av buken på patienten. — Vid TV-framträdandet vakade Sveriges Radios platschef i Umeå, Åke Söderlind, noga över Marcos, innan han började operera. Vi klädde tex om i Söderlinds villa, och därefter åkte vi tillsammans i bil till studion. Sveriges Radio hade köpt vadden, vattnet kom från deras ledningar. Vi tittade på hans skjorta och konstaterade att han inte hade någonting under. Den ring han bär på fingret studerades efter operationen.

Bröderna Orbito är ju kristet troende.

— Ja, de tillhör en filippinsk kristen kyrka. Men det är fråga om en gudstro utan dogmer. Det som sker vid healing är att Guds ande verkar genom Hans instrument.

Är inte helarna också spiritualister?

— Jo, en del av dem är det.

Anser de inte att det är andar som arbetar genom dem? José Arigo i Brasilien (död sedan några år) sa i trans att det var en avliden doktor Fritz som arbetade genom honom!

— Mina kamrater på Filippinerna säger att det finns höga och låga andar. Man kan komma i kontakt med låga andar. Men inom bröderna Orbitos kyrka har man klärvoajanta människor, som har seendets gåva, vilka är närvarande när man väljer ett nytt medium. Genom den kontrollen vet man inom kyrkan att det är en hög ande som arbetar genom ett medium. Men det är samtidigt alltid fråga om Guds ande genom människan.

Tar bröderna Orbito betalt?

— Nej, de tar bara emot donationer. Har patienten inga pengar, så går det lika bra.

Blir alla deras patienter verkligen hjälpta?

— Nej. Inte ens bröderna Orbitos operationer ger alltid hjälp. Och det har heller ingen av dem påstått. Det är Guds vilja som fäller avgörandet. De är ju endast instrument för Guds kraft.

Vore det inte bra om det gjordes en ingående vetenskaplig undersökning av spiritual healing?

— Jo. 1974, när Alex Orbito besökte mig och gjorde många operationer

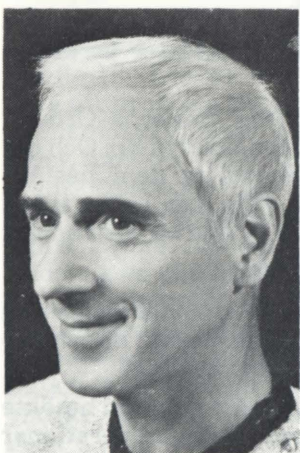
i min praktik, förberedde jag en stort upplagd klinisk prövning. Ett lag forskare med en överläkare i spetsen var beredda att ställa upp. Patienter fanns också. Jag ville att operationerna skulle utföras med en röntgenkamera närvarande, vilken skulle visa att helaren verkligen går in i kroppen. Alex var mycket intresserad, men vi måste först få tillåtelse från biskopen i hans kyrka. Till slut kom ett telegram från kyrkan, där det stod att inga prov fick utföras. Ingen människa

kan sätta sig över Gud själv, menade man. Ingen människa kan med sin vishet eller kunskap bevisa något utöver vad Gud vill eller inte vill göra. Över Gud råder ingen människa. — Eftersom vi fick nej till undersökning den gången, kunde jag inte, när Marcos var här 1975, be om tillåtelse för några prov den gången heller. Och det är förklaringen till att ingen fick ta med sig det som togs bort under TV-operationen. Utan medgivande kunde det inte ske.

Patienten på operationsbilderna, tagna av André Rönnqvist, är en kvinna med svåra buksmärtor. Vår medicinske medarbetare Nils-Olof Jacobson kommenterar: "Det här ser faktiskt ut som en tarmslynga framtagen genom ett litet hål i buken. Det intrycket blev ännu starkare då jag såg originalbilderna (färgdia). Eftersom jag inte var närvarande då bilderna togs, kan jag givetvis inte säga något bestämt om vad de verkligen visar."

Bengt Bonaeus, som blev bra

Bengt Bonaeus, som är lektor i företags ekonomi i Sandviken, var på Filippinerna i februari förra året och behandlades av Marcos Orbito. Han hade enligt läkarna trombos, blodpropp, i höger ben som var mycket svullet, och hade legat på S:t Eriks sjukhus i Stockholm 1974, men inte blivit riktigt bra. Han var också allmänt nergången, vägde bara 59 kilo och hade ingen matlust. Vid ett besök hos kiropraktor André Rönnqvist fick han höra om helarna på Filippinerna och åkte dit på vinst och förlust. Han var så illa därän att hans fru, som följde honom till Arlanda, trodde att hon hade sett honom för sista gången. Och det var

också med svårighet kan kunde ta sig dit. Högerbenet var så svullet att han inte kunde få på sig skon i Manilla.

Efter en operation för en magåkomma på 50-talet hade Bengt Bonaeus en besvärlig diarré — vilken han dock inte satte i samband med operationen. Det första som Marcos gjorde var att han gick in i kroppen och drog ut en 3 dm lång "sträng", som såg ut som en sena, torkad djurtarm, vilken låg under det gamla operationsärrer, och i änden av den, uppe under naveln, låg något som såg ut som en kompress, en duk. Och längs med ärrer låg ännu en duk.

— Dessa dukar tog jag i. De hade alltså glömts kvar vid operationen på 50-talet! Och de hade gett mig ett elände.

— Sedan var det operationer varje dag i två veckors tid. Orbito tog litet varje gång. Han sa att det inte alls var någon propp i benet utan i stället i hjärtat. Från hjärtat plockade han ut en jättebumling till blodpropp, en halv centimeter tjock. Den tog jag sedan själv i handen. — Under operationerna följde jag noga med vad som hände med hjälp av en handspegel och var på intet sätt under hypnotisk påverkan.

Och bedrägerihypotesen, vad är den värd?

— Talet om bedrägeri är löjligt! Det har sagts att allting kommer från ringen som Marcos bär. Men det är helt fel. Han kan operera både med och utan ring.

Bonaeus berättar att han har sysslat med mysticism sedan tonåren. Han har varit spiritualist, antroposof, teosof, Martinus-vän, rosenkorsare m m — utan att riktigt stanna i någon grupp.

— Jag har ju lärt mig att "se" och "höra" mer än folk i allmänhet. I tummen, pekfingeret och långfingeret strålar radialnerverna ut, och där strömmar helarnas kraft också ut. Det är med den kraften de tränger in i kroppen. Kraften finns hos alla människor, men få har den i så hög grad som bröderna Orbito. Den kraften "ser" och "hör" jag. Jag stod i Marcos kyrka och betraktade hundratals operationer. Det är en enorm kraft, något liknande elektricitet, men snabbare, kortare vågor. När jag frågade Marcos om han visste att han bara kan operera med tre av fingrarna, svarade han att "ja, det är egendomligt, men just så förhåller det sig".

— Jag uppfattar alltså kraften kläroajant. Inom rosenkorsorden lär man sig att utveckla psykisk syn och hörsel. Men dessa iakttagelser kan jag inte berättat för vem som helst, utan bara för dem som är införstådda med sådana saker.

— Helaren öppnar inte kroppen så som man snitsar upp en kropp med kniv,

utan han smånyper litet grand i huden, och då går kraften in mellan cellerna. Han skär inte genom cellerna utan öppnar kroppen genom att sära cellerna från varandra. Om han skulle gå rakt igenom cellerna, så skulle bakterier komma in och infektion uppstå (eftersom helarens händer inte alltid är hundra procentigt rena). Så uppfattar jag det.

Är dina sjukdomar borta nu?

— Ja, benet har sjunkit ihop. Det är inget fel på det längre. Genom proppen i hjärtat orkade inte hjärtat pumpa runt blod riktigt, och så blev det ansamlingar av blod i benet. Så är min förklaring. Marcos gick också in i benet och plockade ut blodkoagler. Det plockar han bort nästan överallt på sina patienter. Vi går tydligen omkring med en massa sådana saker i oss. Ur magen tog han bort vad som tycktes vara en jättestor cysta med decimeterlånga, blodiga, äckliga trådar. — Diarrén har också försvunnit, och jag har på nio månader ökat i vikt från 59 kilo till 74.

Vi frågar slutligen Bengt Bonaeus om de filippinska helarna är spritualister. Han svarar att han närmast vill karakterisera dem så. Bröderna Orbitos moder var ett stort och mycket känt medium. Före varje sitt barns födelse gick hon i djup bön och nedkallade de bästa gudomliga krafterna över barnet.

Och Marcos Orbitos patient Bengt Bonaeus blev fullt frisk. Nästan omgående blev han återställd, berättar han. Två veckor efter behandlingen kunde han "hoppa över små hus".

Lars-Eric Uneståhl

Psykolog Lars-Eric Uneståhl, som tillhörde panelen i TV-programmet, säger att man kan svara både ja och nej på frågan om Orbito är en bluff. Han är en bluff såtillvida som han aldrig går igenom buken med sina händer eller plockar ut någonting ur magen. Men tydligen får han positiva effekter hos en del patienter, och det måste bero på att han påverkar dem rent psykiskt. Med sin metod att låtsas utföra en övernaturlig operation och sitt förtroendeingivande uppträdande skapar han en stark förväntan hos patienterna, vilket får gynnsamma kroppsliga verkningar. Detta är den s k placeboeffekten.

Uneståhl förklarar att man inom medicinen använder dels den direkta terapeutiska effekten av mediciner m m, dels placeboeffekten. Den senare är alltså metodernas förmåga att väcka en förväntan hos patienten om ett positivt resultat.

Marcos Orbito

André Rönnqvist tillsammans med Marcos Orbito på Filippinerna.

— Många s k kvacksalvare och naturläkare uppnår goda resultat genom att inge förtroende hos patienterna, få dem att vänta sig en bättring. Läkare och psykologer har alltför mycket negligerat placeboeffekten. Men vi borde, för att få så bra resultat som möjligt, använda oss av både den direkta terapeutiska effekten och placeboeffekten.

Elisabet Spens

TV-programmets patient, Elisabet Spens (som fö är delägare i bokhandeln Vattumannen) säger att hon upp-

levde att nånting hände i magen. Hon har aldrig känt något sådant tidigare; det gjorde inte ont, men det kändes att Orbito gjorde någonting med organen. Elisabet hade av gynekolog fått reda på att hon hade en godartad myom i livmodern, och hon hade haft ont i magen några månader. Efter Orbitos behandling känner hon sig helt bra — men, säger hon, eftersom åkomsten var så lindrig, kan det ju hända att den hade gått bort ändå.

Elisabet anser att TV-programmet vinklades på ett orättvist sätt, saknade balans mellan skilda meningar. Text uttalade sig ingen som blivit hjälpt av spiritual surgery.

HYPNOSEXPERIMENT

med multipel personlighet

Av **REIMA KAMPMAN**, psykiater vid Uleåborgs Universitet

I litteraturen finns beskrivningar av omkring 200 fall där man hos samma individ observerat två eller flera personligheter. Fenomenet kallas multipel personlighet och det brukar betecknas som en hysterisk splittring av personligheten och en omdisponering av bortträngda minnen. Sekundära personligheter uppträder spontant som följd av stark fysisk eller psykisk stress. De har olika värderingar och beteendemönster; om de jämförs med varandra och med individens normala personlighet, finner man att de är amnesiska på olika sätt, dvs de är omedvetna om olika delar av primärpersonlighetens innehåll.

Besläktade med multipel personlighet är sådana tillstånd som mediumistisk trans, automatismer (automatisk skrift, ouija-bordet m m) hypnotisk trans, somnambulism samt vidare exaltation vid religiösa väckelsemöten, traumatiska nevroser, dagdrömmar och drömmar under sömn.

Sekundära personligheter har ibland uppträtt plötsligt i det dagliga livet och lett till att dessa människor kommit under psykiatrisk behandling. Men i några fall har patienter frambragt en sekundär personlighet under pågående psykiatrisk behandling. I allmänhet är sådana personligheter, om de är flera, fullständigt amnesiska i förhållande till varandra, dvs de är omedvetna om varandras tillvaro. — En person kan plötsligt finna sin omgivning helt främmande, han är obekant med sina vänner, liksom med den plats där han befinner sig. Han har ett nytt namn och ett nytt förflutet. Hans personlighetsdrag kan också drastiskt skilja sig från dem han hade tidigare. — I en del fall är den sekundära personligheten medveten om den primära personligheten, men den senare är aldrig medveten om den förra. Under psykiatrisk behandling har det i allmänhet varit möjligt att förena delpersonligheterna till en, så att den primära per-

sonligheten blivit medveten om existensen av alla delpersonligheterna. Som följd därav har delpersonligheternas alla yttringar integrerats i samma personlighet, och resultatet har ofta blivit en friskare och bättre anpassad personlighet än den primärpersonlighet som fanns före sammansmältningen.*

Spontant uppträdande delpersonligheter är ett utomordentligt sällsynt psykopatologiskt tillstånd. Däremot kan i djup hypnos ett slags del- eller sidopersonligheter framkallas hos ganska många människor. Olika yttringar av egot kan skiljas från varandra och vissa delar av egot tex fås att manifestera sig på en symbolisk, omedveten nivå, bl a genom automatisk skrift.

Under hypnos kan en person också genomgå åldersregression, vilket sker genom suggestioner som för honom tillbaka till förfluten tid. Mycket ofta säger personer som förs tillbaka till en tid *före sin födelse* att de är någon annan, vilket skulle innebära att de har levat tidigare med annan identitet. Olika forskare har olika meningar om hur fenomenet av denna typ uppkommer. Några har förklarat dem som reintegration av under hypnos bortträngt material, så att en ny personlighet bildas. Andra har ansett att fenomenen stöder reinkarnationsteorin.

Fall där barn säger sig minnas sitt "föregående liv" är närbesläktade med fenomenet multipel personlighet. I sin bok "Twenty Cases Suggestive of Reincarnation" skriver dr Ian Stevenson om 20 fall som han undersökt genom att samtala med barnen och besöka platserna för deras påstådda tidigare liv. Stevenson och hans medarbetare jämförde barnens utsagor med verkligheten på de platser där barnen skulle ha levat tidigare, och med upplysningar som de erhöll där. Deras resultat ledde dem till att kraftigt stödda reinkarnationsteorin.

Fastän fenomenet multipel per-

sonlighet är bland det mest dramatiska inom psykopatologin, har det förblivit en gåta. De undersökningar som gjorts har inte lett till någon kunskap om vilka mekanismer som ligger bakom fenomenet.

Undersökningarna vid Uleåborgs universitet

Det har tidigare endast gjorts studier av enstaka fall av multipel personlighet, s k case reports. Man har aldrig undersökt hur vanligt fenomenet är hos en normalbefolkning. Inte heller har man försökt utröna om det finns personlighetsdrag som är gemensamma för de människor som kan frambringa en sidopersonlighet under hypnos.

Våra undersökningar i Uleåborg har syftat till att klargöra naturen hos hypnotiskt framkallade sekundära personligheter samt undersöka hur vanligt fenomenet är. Vi har bland annat velat jämföra personer med förmågan att frambringa detta fenomen med en kontrollgrupp av personer som kan gå ner i djup trans men inte kan frambringa sekundära personligheter.

En preliminär undersökning gjordes 1968 på läroverkselever i Uleåborg. 190 elever (av 700 i en skola) anmälde sig frivilligt till experimenten. I samtliga fall lämnade deras föräldrar skriftligt tillstånd för dem att delta. Eleverna var 12–22 år gamla. Ett inledande urval gjordes genom masshypnos i grupper med 8–15 deltagare i varje grupp. Sedan hypnotiserades var och en av de utvalda individuellt. — Varje försöksperson undersöktes också genom en psykiatrisk intervju och genom projektiva test (Rorschach och Wartegg). Dessa test utfördes också i några fall på sidopersonligheterna.

De preliminära undersökningarna visade att sidopersonligheter, som framkallas genom hypnos, är relativt vanliga. Av de frivilliga försökspersonerna kunde ungefär 7 procent (13 personer) i djup trans utbilda sidopersonligheter. I ljust

av de projektiva testen och de kliniska intervjuerna drogs slutsatsen att fenomenet multipel personlighet är ett klart definierbart psykiskt tillstånd, vilket inte kan förklaras av en medveten vilja att simulera eller att behaga hypnotisören.

Under de fortsatta undersökningarna gjordes försök att finna personlighetsdrag som var gemensamma för dem som kunde frambringa sidopersonligheter.

Av 1200 elever i de tre högsta klasserna i Uleåborgs läroverk anmälde sig 450 frivilligt. Av dessa kunde 78 gå ner i djup hypnos, och de utvaldes till försökspersoner. Försökspersonerna indelades i två grupper: de som kunde frambringa sekundära personligheter (32 st) och de som inte kunde detta (43 st). Tre gav vaga svar, och eftersom de inte kunde föras till någon av grupperna, uteslöts de. — Före denna indelning hade försökspersonerna studerats genom psykiatrisk och psykologisk undersökning samt genom sk identitetsundersökning, som mätt deras personliga och sociala identitet. — Alla undersökningarna visade samma sak: den grupp som kunde utbilda sidopersonligheter var psykiskt friskare och bättre anpassade än den grupp som inte kunde detta. Resultatet motsäger iakttagelser som publicerats tidigare i litteraturen, där man förknippat förmågan att framkalla sekundära personligheter med psykiska störningar, och antyder att skapandet av dessa personligheter kan vara en normal anpassnings- och försvarsmekanism i en experimentellt skapad stress-situation gentemot de hypnotiska suggestionerna, som är mycket ego-splittrande. (Det skall understrykas att personlighetsundersökningarna gjordes innan några sekundära personligheter ännu hade framkallats.)

Ett exempel på försöksperson med sekundära personligheter

Försökspersonen var en 20-årig flicka i läroverk. Hon klarade skolarbetet normalt, hade sådana hobbies som musik, målning och skrivning. Hon var öppen och hade inga kontaktsvårigheter, men hade inte heller några långvariga vänskapsförbindelser. Att hon skulle sluta skolan oroade henne, och att välja levnadsbana skrämde henne. Hennes förhållande till föräldrarna var gott; hon stod modern närmast. Hon hade en syster, något mer än 10 år gammal, som led av cerebral pares. Tidigare hade hon känt skuld och

Reima Kampman

ängslan på grund av systemen, men så småningom hade hon lärt sig att inta en mera realistisk hållning, och vid tiden för våra undersökningar hade hon inga sådana problem. Hon visade svaga ångestsymptom, men de var så obetydliga att hon bedömdes som kliniskt frisk.

Denna försöksperson gick snabbt i djup somnambulistisk hypnos. Åldersregression och automatism lyckades mycket bra. Efter uppvaknandet mindes hon ingenting av vad som hänt under hypnosen. Posthypnotiska suggestioner lyckades också.

Eftersom vi inte visste exakt hur många personligheter som denna

flicka kunde frambringa, försökte vi avskilja det observerande egot och kommunicera med det. Följande suggestioner gavs: "Jag räknar från fem till ett. Du kommer att kunna frigöra dig från alla dessa dina personligheter, du blir fri från var och en av dem. På samma gång kommer du att vara medveten om dem allihop, och du kan tala om dem och jämföra dem med varandra. Du kommer att vara medveten om allting hos dina personligheter. Du kommer att se var och en av dem som en del av en helhet." Därefter sa hon att hon var liksom fri från sig själv och visade med en

Forts på sidan 15

HYPNOS

Psykolog LARS-ERIC UNESTÅHL som hypnotiserat tusentals människor — utan att egentligen alls göra det! — svarar på några frågor.

Psykolog Lars-Eric Uneståhl i Örebro är hypnosexpert. Han har skrivit flera arbeten i ämnet och medverkar i antologierna *Meditationens vägar* och *Människosyn och terapi*, som redigerats av Nils-Olof Jacobson. Han har mycket stor erfarenhet: har hypnotiserat tusentals människor och även arbetat med *hypnoterapi*, dvs hypnos i terapeutiskt syfte.

Vi frågar honom vad hypnos egentligen är för något.

Lars-Eric Uneståhl svarar att han ser de hypnotiska tillstånden som tillstånd av förändrat medvetande, vilka kan uppnås på olika sätt, genom en rad olika tekniker, även sådana som meditation och autogen träning. Och så finns det naturliga tillstånd av hypnoskaraktär, vilka vi alla har erfarenhet av, t ex när man så lever sig in i någonting att man samtidigt mer eller mindre är omedveten om vad som sker omkring en.

Det finns djupa former av hypnos, då den vanliga personligheten tycks vara helt borta.

— Ja, man talar om "djup" och "lätt" hypnos. Men det är bildliga uttryck, och de är mycket diskutabla. När man nått ett hypnotiskt tillstånd, kan detta sedan användas på flera olika sätt. Det vanliga är något slags påverkan genom suggestioner eller föreställningar. Men tillståndet kan också användas för att bara vila, koppla av och samla nya krafter — eller för att meditera eller analysera sig själv.

I vissa former av hypnos verkar det som om den hypnotiserade är helt underställd hypnotisörens vilja.

— Det är en gammal missuppfattning att kontrollen ligger hos den som hypnotiserar. I stället är det fråga om ökad självkontroll — i jämförelse med andra tillstånd av

förändrat medvetande. Under dröm t ex har man mycket liten kontroll över vad som händer; man tvingas leva med i vad som sker; likaså under drogpåverkan — det som händer då, händer vare sig man vill det eller inte. Hypnos däremot innebär att man hela tiden kontrollerar och behärskar vad som uppkommer och vilka förändringar som sker. All hypnos är egentligen självhypnos. Om man inte förklarar detta för den som blir hypnotiserad, då kan han uppleva det som händer som om det vore framtvingat genom hypnotisörens åtgärder. I verkligheten händer det på grund av att han koncentrerar sig på instruktionerna som ges. Om han i stället skulle koncentrera sig på något annat än det som sägs av hypnotisören, då skulle han se att det är vad han tänker på som händer, inte det som sägs. För alla mina patienter och i de kurser jag har är jag mycket noga med att påpeka detta. All hypnos är alltså självhypnos. Hypnotisören ger hjälp till denna självhypnos. Efter en tid kan man själv ta över instruktionerna mer och mer.

Men man vet ju hur en hypnotisör tycks kunna få en hypnotiserad att göra saker som han normalt är helt främmande för, t ex hoppa kråka på golvet... och det verkar ju vara helt tvångsmässigt.

— Underhållnings-hypnotisörer, som uppträder på estrader (vilket är förbjudet) tvingar sig på en person. Genom att hålla hans uppmärksamhet fången hela tiden och prata snabbt ger de honom ingen chans att tänka efter. Han kommer säkert upp på estraden med föresatsen att visa att han inte går på det där — men när han börjar uppleva att det verkligen händer saker, då grips han lätt av föreställningen att det händer därför att hypnotisö-

ren säger det — och då upplevs det som ett slags tvång. Han får aldrig tillfälle att pröva om något annat kommer att hända, ifall han koncentrerar sig på det. Om han försöker ändra på skeendet med sin vilja, går det ofta inte, ty föreställningen är ofta starkare än viljan. Om jag i självhypnos säger till mig själv att händerna är fastlåsta, då kan jag anstränga mig hur mycket som helst, ta i så knogarna vitnar, utan att få isär händerna. Detta beror på att föreställningen att händerna är fastlåsta, som jag har planterat in i medvetandet, är starkare än min vilja. Om nu denna föreställning har planterats in utifrån, av en hypnotisör, så upplevs ju en konflikt mellan min egen ansträngning och händelser som jag hänför till hypnotisörens åtgärder.

Även djur kan ju hypnotiseras.

— Nej, det är där fråga om ett kateptiskt tillstånd. Djuren blir orörliga, och detta bör inte kallas hypnos.

Hur går det till att hypnotisera?

— Det finns många sätt. Man får välja metod efter patienten och efter de problem som det rör sig om. För det mesta har man en metod som bygger på avslappning och vila — men det finns också metoder som bygger på ökad spänning; det senare framför allt när man i terapi vill att patienten skall gå in i smärtsamma upplevelser, som framkallat oro och ångest.

Talar hypnotisören alltid till patienten — eller räcker det ibland med att han tittar på honom?

— Det kan räcka med det ibland, när man byggt upp en förväntan hos patienten. Man behöver då bara sätta igång förväntan, så kommer det hypnotiska tillståndet av sig självt. Förutsättningen är att pa-

tienten är helt inställd på att gå i hypnos. Men vanligen talar man till patienten och inplanterar föreställningar i hans medvetande — vilket även kan ske per telefon och genom skivor eller ljudband. Det är viktigt att påpeka att det inte är hypnotisören som hypnotiserar, utan att det alltid är fråga om självhypnos. Jag har hypnotiserat flera tusen personer. Ändå kan jag säga att jag inte har hypnotiserat en enda. Jag har i stället gett instruktioner som hjälp åt människor att gå ner i ett tillstånd av förändrat medvetande, som de alltid har haft förmåga att gå ner i men inte kunnat utnyttja, förrän de fått de rätta instruktionerna. På så sätt har forna tiders magiska hypnotisör förvandlats till en vanlig instruktör, som lär ut något som personen lär sig att själv utnyttja. Dessa instruktioner kan ges på olika sätt, t o m genom skiva eller bok. I USA har man studerat sådana människor som lärt sig självhypnos genom att bara läsa om det, och det har visat sig att den metoden går lika bra som andra.

Man lär ju genom hypnos kunna få ökat självförtroende, större säkerhet i svåra situationer, känsla av tillfredsställelse osv. Men hur länge varar sådana effekter?

— Det är olika. Om man säger till sig själv att man kommer att känna mig väldigt pigg, när man vaknat upp ur det hypnotiska tillståndet, så är det klart att man inte sedan går och är pigg hela livet, utan efter några timmar är man i sitt normal-läge igen. Men man kan binda det man vill uppnå, t ex ökad säkerhet, till vissa "signaler", så att man säger att varje gång som jag råkar i en viss situation, kommer jag att känna mig helt lugn och säker. Då kommer den situationen att utlösa den effekt som man har programmerat in.

Hypnos kan ju användas med många syften, t ex för rökavvänjning...

— Ja, det har ett mycket stort användningsområde. Ofta talas det i massmedia om hypnos i samband med rökavvänjning, bantning och liknande, men detta är bara en liten del av ett mycket stort tillämpningsområde, som omfattar både medicinska och psykologiska problem. På senare år har hypnos också börjat användas på icke-kliniska områden som konst, musik, idrott m m. Kreativiteten tycks öka under hypnos, och man har större

möjlighet att upptäcka och utveckla sina resurser. Hypnos passar mycket bra in i den humanistiskt orienterade psykologins centrala tema: självförverkligande.

Kan man bota alkoholism med hypnos?

— Nej, inte med hypnos ensamt. Det räcker inte med att försöka göra alkoholisten likgiltig för alkohol, utan man måste sätta in ett helt batteri av metoder för en allmän social upprustning.

Kan man hypnotisera bort eksem?

— När det gäller psykosomatiska besvär av typ hudsjukdomar, kan man få gynnsamma effekter, eftersom det finns ett nära samband mellan hud och nervsystem.

Och smärtor, t ex hos döende?

— Man kan förbättra den sjukes eller döendes situation avsevärt med hjälp av hypnos — genom att direkt påverka själva smärtnimmelsen, men man kan också, genom att förändra den känslomässiga upplevelsen av smärtan, förändra hela smärtupplevelsen. Och i sådana fall där man inte kan göra så mycket åt själva smärtnimmelsen, går det ändå att med hypnos göra rätt mycket åt den sjukes sinness tillstånd — hopplöshet, förtvivlan, aggression, inkräkthet i smärtan osv.

Är det vanligt att läkare använder hypnos i Sverige?

— Ja, vanligare än förr. Intresset har varit ganska stort under flera år, fast det har saknats tillgång till utbildning. Men på senare år har flera kurser startats. Psykologerna får viss hypnosutbildning redan i sin ordinarie utbildning — och tandläkare har några timmars instruktioner om detta och har också goda möjligheter till vidareutbildning.

Använder många läkare och psykologer hypnos rutinmässigt i sin praktik?

— Ja, det är många som gör det, även om inte alla kallar det hypnos.

Om man vill lära sig självhypnos, hur går man då bäst tillväga?

— Lättast går det, om man får hjälp av någon att gå ner i hypnos och sedan efter en tid själv tar över instruktionerna, så att man gör samma sak även när man inte hör hypnotisörens instruktioner. Därefter

kan man gå vidare och förenkla denna procedur och fördjupa hypnosen.

Finns det kurser för allmänheten?

— Nej, än så länge ges kurser bara för personer som sysslar med medicinsk eller psykologisk behandling.

En sista fråga: hur är det med regressionsexperiment med hypnos, t ex när en försöksperson förs tillbaka till "före födelsen"? Kan man på det sättet få kunskap om händelser i ett tidigare liv?

— Genom hypnotisk regression kan man få fram mycket tidiga minnen. Går man tillbaka till "före födelsen", blir det först ett stort tomrum, men fortsätter man ännu längre tillbaka, kommer i regel ett slags berättelse, där försökspersonen upplever att han berättar om händelser från en tid före sin födelse. Det är en tolkningsfråga hur man vill uppfatta detta. Men så länge man inte kunnat visa att det är mer än fantasier, är det svårt att använda det som bevis för reinkarnation. Man har ju letat i kyrkböcker för att finna stöd för det som sägs under regressionsexperiment, men några avgörande bevis för att det verkligen rör sig om försökspersonens tidigare liv har man inte fått den vägen.

HEALING!

F. S. Lind
dipl. massör o. sjukgymnast
Klostergatan 31
703 61 Örebro
Ring för tidsbeställning
019/11 33 79. Välkomna!

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra nya boklistor — 1975!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överens-kommelse per tfn 08/758 62 50.

Zen-meditation och människosyn

Av Hans Hof

Jag tror att vi alla rätt väl känner till hur vårt medvetandes tillstånd kan ändras.

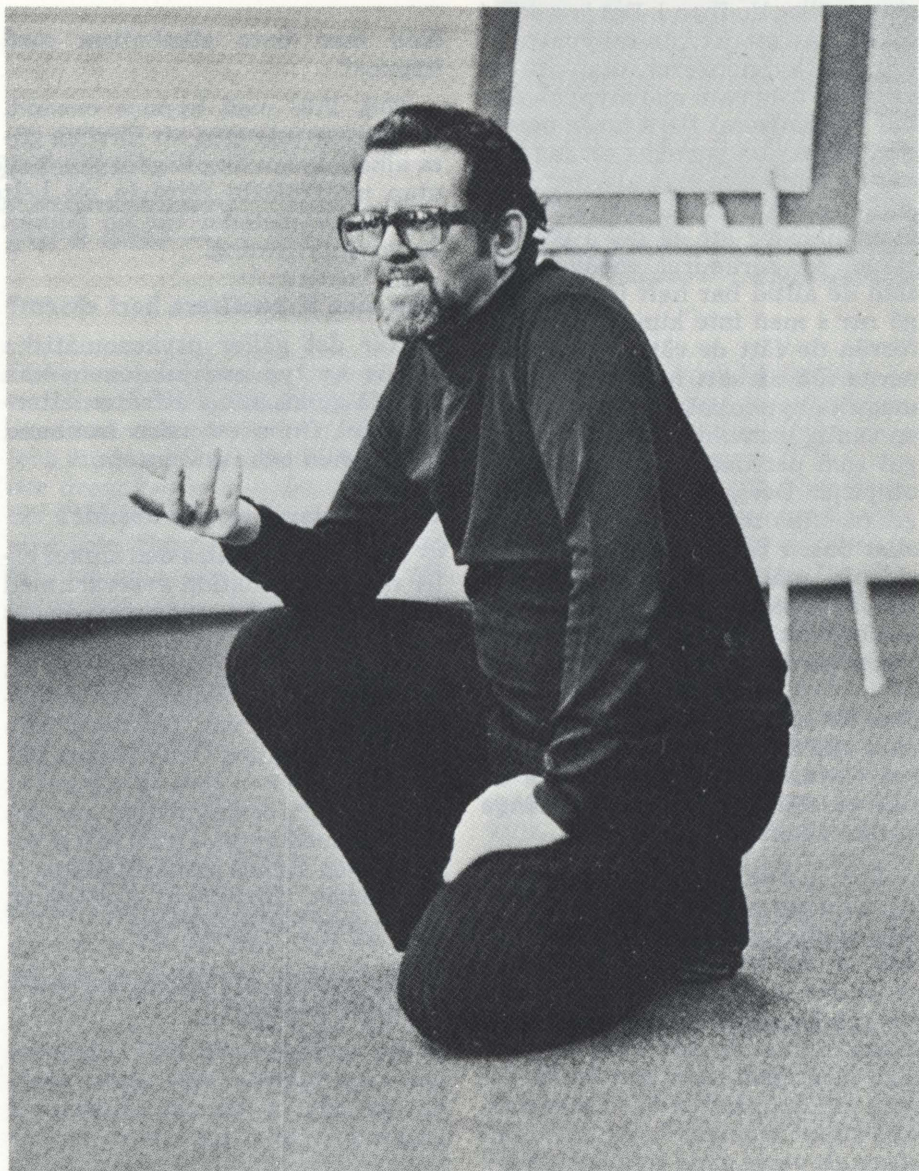
Vi vet vad det är att vara trötta, t ex en kväll efter en stressig dag. Små problem kan bli oproportionerligt stora. Vi irriteras lätt. Energin är borta. Grundtonen är negativ.

Vi vet hur redan nästa morgon kan se ut efter en god nattsömn. Problemen har inte gått bort, men de har fått rimlig proportion. Vi vilar mer i oss själva, och impulserna når inte så lätt och direkt våra nerver och reaktioner. Vi behöver inte medvetet anstränga oss för att koncentrera oss. Vi har mer energi. Vad är det som har hänt? Kroppen är regenererad, och med ett utvilat kroppstillstånd följer i normala fall automatiskt ett mer positivt tillstånd i vårt medvetande.

Ännu ett exempel: Alla har vi väl någon gång upplevt att vi verkligen levde. Tiden stod stilla. Det var stillheten, klarheten, intensiteten, glädjen eller närheten i en morgon eller afton, i skogen, på fjället, en solnedgång vid havet, efter en smärta, efter en kärleksakt.

Jag tror att det är med en viss naturlöslighet som vi i västvärlden har börjat att i större skala upptäcka det som ligger under markytan, medvetandestillstånd av utvidgning fram till tystnad, stillhet, kontemplation, mystik och kosmiskt eller gudomligt medvetande. Jag tror att LSD-experimenten i övergången mellan 50- och 60-talet var en viktig början på denna upptäckt. Man upptäckte att vi lever på en sparlåga av medvetandets resurser, att människans medvetande är något mycket mer och skönare än vad en till ett ting eller ett objekt förminskad människa kan uppleva av mänskligt liv. Och så kom det sig att man gick till Asien och Afrika för att börja öva de metoder som där genom årtusenden använts för att hålla människan vid fullt medvetande.

Nu när vi börjar få perspektiv på det här, ser vi vad som var och som är överdrift, snedvändning och vilsenhet i detta för människan och mänskligheten oändligt viktiga skeende. Man var så ledsen på överrationalism och trött på slaveriet åt omänsklighetens livssätt och samhälle och så berusad av vad som syntes i ventilerna som

Hans Hof lär ut meditation enligt zen-metoden.

öppnade sig, att man ofta skar av sig huvudet och ett rationellt tänkande och gav sig hän åt allsköns mystik, ockultism och irrationalism.

Men jag tror att det redan i dag håller på att bli balans. I varje fall ökar i dag känslan av ansvar inför en sådan balans hos många av dem som fått ta hand om denna rörelse mellan öst och väst, som också är en rörelse mellan människans utåtriktade aktivitet och hennes rotupplevelser. Det är enligt min erfarenhet av fundamental vikt att man ser de fenomen som vi nu ska betrakta ur detta perspektiv. Jag skulle kunna kalla det för den förlorade helhetens perspektiv. Med helhet me-

nar jag då att arvet från öst och väst möts, att den tysta delen av vår mänskliga organism och upplevelsevärld för enas med den värld som bruser i all slags aktivitet.

Om man inte ställer sig i det perspektivet, blir det lätt sensation inför något nytt och spännande eller flykt från det närmastliggande eller en skeptisk eller fientlig eller i varje fall oförstående hållning.

Och med den förklaringen vill jag nu gå vidare till tre huvudfrågor:

1. Vad är det för medvetandestillstånd som vi vill uppnå i zenmeditation och liknande?
2. Hur uppnås detta medvetandestill-

stånd?

3. Vad betyder detta medvetandestillstånd för vår upplevelse av vad det är att vara människa?

Vad är det för medvetandestillstånd som vi vill uppnå? Kort sagt: tystnad. Det är ett slags tystnad eller stillhet i vårt medvetande, vilket s a s är en del av själva medvetandet.

Det finns många beskrivningar av den tystnaden, alltefter de många olika metoder som används för att nå den. Ett är gemensamt för alla dessa beskrivningar. Vi har det i det svåröversatta engelska uttrycket *one-pointedness*. Det finns en motsvarighet till detta uttryck i Nya testamentet. Där talas det om ögats enfald eller sinnets enfald. Också det ordet är lätt att missförstå. Men dess mening blir klar, om vi ser vad som blir dess motsats: inriktad på mångfald; det är en mångfald aktiviteter eller upplevelser, och dessa upplevelser är inte riktade åt ett enda håll, utan medvetandet far hit och dit, är riktat än på ett än på ett annat av många tusen ting. *One-pointedness* eller enfald betyder, skulle jag vilja säga, två saker.

1. Den ena kan liknas vid en ljuspunkt eller en ljuskälla, t. ex. en glödlampa. Tack vare att ljuset är samlat i denna ljuspunkt, kan det sprida sitt sken. Det är en bild av att medvetandet är samlat, koncentrerat, som vi brukar säga. Det är på *one point*, i en punkt.
2. Vi kan använda en lampa för sökarljus, och då inriktar vi en del av ljuset på ett begränsat område. Men vi kan låta bli att skärma av lampan. Allt belyses på en gång och i dess helhet, utan uppsplättning. Detta är en bild av att medvetandet inte är inriktat på något bestämt och därmed avskärmat från allt annat än det begränsade området, utan så att säga ger en helhetsbelysning.

Den process i vilken vi upplever detta *one-pointedness*-tillstånd hos medvetandet kan sägas innehålla tre moment, som står i ett dynamiskt förhållande till varandra. Där är avaktivering av medvetandets aktiviteter. Vi brukar kalla det koncentration. Där är bottnande. Det kallas vila eller försjunkande. Och där är en djupkontakt, en kontakt med medvetandets djupaste tillstånd. Det brukar kallas enhetsupplevelse.

Man kan gå olika vägar genom en sådan trestegsprocess fram till det tillstånd vi här talar om: *one-pointedness*/enfald, samling, tystnad.

I en form av Zen kan man bli stilla och tyst genom att sitta i den hållning som ger den bästa muskelbalansen och fri och fullständig andning, vars rytm

blir den enda punkten som medvetandet samlas kring. Detta gör att nervsystemet aktiveras och balanseras. Den automatiska frukten av detta brukar kallas *Zen*, som betyder *vakenhet* eller *fullt medvetande*. Det som utmärker det är *avspänd koncentration* eller *vaken vila*.

I en annan form av Zen använder man meditationens stillhet till ett intensivt arbete med en s. k. *koan*, dvs. en paradox som inte går att lösa på tankens väg. Medvetandet koncentreras helt kring ett olösligt problem, en obesvarad fråga. Och plötsligt upplever man: aha, så är det! Man har nått bortom det tänkande (diskursiva) medvetandet till ett tillstånd hos medvetandet vilket betecknas som *intuition* eller *enhetsupplevelse* eller *nothingness*.

I kristen mystiktradition har vi allt enklare former av bön. Man börjar med diskursiv eller betraktande bön, inriktad på ett bestämt ämne. Detta förenklas till upprepade anrop. Man kallar det för affektiv bön. Och det slutar i ett enda anropande. Man går med detta in i tystnaden, intuitionen. Det brukar kallas *hjärtats bön*, *den enfaldiga blickens bön* eller bättre *det rättframma seendets bön* eller *kontemplation som man förvärvat genom övning*. Man talar alltså här om *kontemplativ bön*.

De flesta känner väl till TM, eller transcendental meditation. Den heter så, eftersom man genom denna metod transcenderar, dvs. går bortom det vanliga medvetandet, bortom tankar och uppsplätningar och där vilar i ett tillstånd av mental avslappning. Man når detta tillstånd genom att upprepa en rytm (av en eller flera stavelser) ett s. k. *mantra*. Då man upprepar detta, absorberas medvetandet av det, så att det som vanligen fyller medvetandet, automatiskt elimineras. Denna neutrala avslappning har till följd en ro i organismen, som i sin tur återverkar på det mentala. Huvudbeteckningen här är alltså *transcendent*. Det är så att säga en resa längre och längre in eller ner, och denna resa styrs av en lustupplevelse, lusten av vila, klarhet, energi, verklighet och mening och glädje.

Hur ska man nu förklara att djupmeditation och liknande leder till utvidgning av medvetandet? Meditationsvägen har också tvingat psykologin fram till den frågan. Och man har tagit nervfysiologin till hjälp för att finna svar.

Jag ska nämna viktiga delar av det svaret.

1. Egendomligheter i hjärnans aktivitet under meditation.

A. Mätningar med EEG visar sådana

frekvenser hos mediterande som när man är slö eller sover.

B. Man vet att vid drömmar brukar EEG uppvisa en blandning av aktivitet och vila i hjärnan. Denna blandning kan vara tecken på att innehåll i vårt omevetna själsliv aktualiseras, gärna i form av bilder, fantasier, inlevelser. — Djupmeditation sätter igång just en sådan blandning av vila och aktivitet i vår hjärna i vaket tillstånd. Så förklarar en del forskare meditationens förmåga att etablera kontakt med det omedvetna inom oss. Så förklarar de att meditationen för många blivit en hjälp till konstnärlig inspiration och skapande fantasi, överhuvud taget kreativitet och spontanitet.

C. I ett experiment satt vana zenmeditatörer i djup ro. EEG visade att hjärnaktiviteten var i vila. Man störde ron genom att ringa i en klocka. Ingen förändring av EEG. Samma lugn i hjärnans aktivitet. Man ringde 10 gånger, 100 gånger, ja ett par hundra gånger. Och då visade sig det märkliga hos de mest vana meditatörerna, att man hörde ljudet lika uppmärksam vid den hundrade och den tvåhundra gången som vid den första. Alltså: på en gång djup ro och total vakenhet.

2. I vanliga fall filtrerar hjärnan och nervsystemet bort en del av våra intryck och inkommande informationer. Hjärnan släpper i regel bara fram det som vi i kampen för tillvaron lärt organismen att den behöver. Vi vet att vi genom droger kan eliminera dessa barriärer och vidga medvetandet. Meditationen har visat sig vara en naturlig väg att öppna dessa filter och därmed öppna för intuition.

3. Meditationen påverkar också det vegetativa nervsystemet. Den förbättrar de vegetativa funktionerna och påverkar gynnsamt vår användning av det centrala nervsystemet och därmed vårt medvetande.

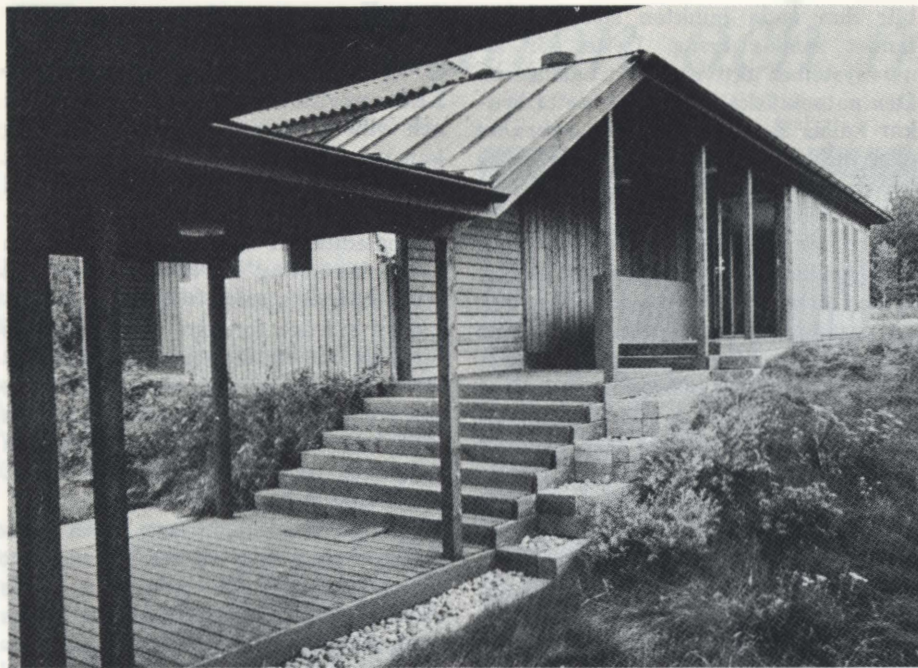
Vad säger oss nu allt detta om meditation?

Jo,

för det första: zen-meditation behöver inte vara självsuggestion, för det andra: zen-meditation är inte som många former av yoga och även TM en flykt in i djupare medvetandestillstånd, som liknar dröm eller trans, utan är full vakenhet, närvaro, nu och här — organismen är i hel och full funktion —

för det tredje: det finns en faktisk grund för den subjektiva upplevelsen av att vi kommer i kontakt med omedvetna skikt och överhuvud taget för meditationens subjektiva upplevelser av att medvetandet vidgas och förändras.

Nu är jag framme vid min andra hu-

Rättviks meditationscentrum. (Foto: Mats Erikson.)

vudfråga:

Hur går det till att meditera enligt zen?

Jag ska göra svaret kort.

Det första vi gör är att vi sitter i en riktig ställning (20–30 minuter) varje dag med ryggen i fritt svävande balans i upprätt ställning. Varför det?

Jo,

1. då vilar överkroppen i kroppens bas och bärare — länd och bäcken,
2. det är balans i musklernas spänning, och balans betyder här en lagom mitt mellan onödigt mycket och för lite spänning,
3. vi åstadkommer då inte den upprätta hållningen med de viljestyrda musklerna, utan den sker automatiskt, reflexmässigt. Och det ger fina vibrationer som går till hjärncentra, som påverkar förhållandena inom nervsystemet och stimulerar vegetativa funktioner.

4. Man kan andas djupt och fullt endast om man sitter i avspänd, upprätt hållning.

Det andra vi gör är att följa andningsrytmen. Rytmen fyller medvetandet, och även där blir det ro, liksom i kroppen. Och man lär sig att bottna medvetandet i denna ro. Detta är egentligen allt.

Och nu till min sista huvudfråga:

Vad har tystnadens medvetandestillstånd för betydelse för vårt liv som människor?

Eller låt oss använda den här formuleringen:

Vad har medvetandets tystnad att göra med vår upplevelse av vad det är att

vara människa?

Jag ska ge svaret i tre påståenden.

1. Ur tystnaden kan vi leva vårt liv mer och mer medvetet. För mig betyder det allra först en ökad spontanitet och kreativitet.

Jag har av olika anledningar kommit att fastna för ett exempel framför andra, och det är surfing. Försök att surfa utan den rätta kroppshållningen. Försök att surfa utan att kombinera rätt hållning med rätt andning. Färdigheten beror här ytterst på balans i kropp och andning, och den bär upp den inövade färdigheten. Och vad färdigheten innebär förstår vi av följande situation. Surfaren överraskas i en gynnsam vinkel av en våg. Skulle han först observera, sedan fundera vad han bör göra och sedan göra det, då låg han där. Men allt detta sker på en gång. Samtidigt som han ser vågen reagerar omdömet och den motoriska apparaten. Intuitivt, spontant och riktigt. Vad är det som händer? Det är samspel i hans organism mellan fysiskt och psykiskt, medvetet och omedvetet, mellan olika delar av nervsystemet.

Mer och mer medveten betyder alltså att organismen används så, att man utnyttjar dess möjligheter till samspel mellan olika funktioner, framför allt samspelet mellan medvetet och omedvetet.

Som det är nu, är vi tvingade att nästan uteslutande använda vårt medvetande — i inläring, rutin eller eftertanke —, för att utöva medvetandets aktiviteter. Som undantag tillåter vi

till vardags medvetandets spontanitet — vi kan göra det när vi lyssnar till musik, dagdrömmar eller älskar.

Vi kan ta ett annat exempel, som ligger oss nära: barnet. Hos barnet är medvetandet vidgat i betydelse av samspel mellan medvetet och omedvetet. Därav spontaniteten som vet att träffa rätt, därav den kreativitet, som heter lek.

Mer och mer medveten — det betyder också vad jag brukar kalla rotupplevelse eller bottnande. För att förklara det utgår jag gärna från en liten episod i den schweiziske psykiatern Medard Boss' bok om en studieresa i indisk människosyn och terapi, "Indisk visdom och västerländsk psykiatri". — Vad tar jag nu med hem av allt detta som jag lär hos dig, säger Boss i avskedets stund till en indisk läkarkollega. — Du kan i varje fall inte ta vårt system med dig hem. För man blandar inte ostraftat ihop östliga och europeiska system hur som helst. Men en sak kan du med fördel ta med dig till västerlandet: vår grundattityd. Du minns vad jag gjorde med dig, när vi träffades. Jag la dig på ett golv och försökte få dig att slappna av. Men en sak förstod du genast: du kunde inte ligga, du lät inte golvet bära dig utan du bar dig själv på golvet. — Vi behöver, fortsatte indiern, som människa i vår upplevelsevärld en "grund", en botten att bottna i. Men det är inte bara detta att ligga på ett fysiskt underlag som ni västerlänningar ofta inte kan. Ta en västerlänning och hans tro på Gud som tillvarons grund. Innan man vågar vila i den grunden, måste man förstå den, sedan känna för den och sedan avgöra sig för den. Först sedan man lärt sig att bära livets grund med sitt medvetande och dess aktivitet av tankar, känslor och viljeavgörelse, vågar man ge sig hän.

Nej, sa Boss' indiske kollega, det som ska kunna bära oss människor i liv och död, det får inte vara något som vi bär med våra aktiviteter.

Livets grund måste därför vara tystnad, mysterium, något bortom våra definierade och diagnostiserande tankar.

Detta är Zens människosyn.

En terapeut på ett av våra fängelser överraskade en intern sittande i meditation. Det var naturligt för terapeuten, som själv mediterade, att prata med internen om vad meditationen betydde. För mig, sa internen, har meditationen helt enkelt betytt att jag vet vad människovärde är. Förr hade jag en enda slags identitet: det som stod i rullorna om mig, det folk visste om mina beteenden — deras diagnoser på mig blev min diagnos, min identi-

tet. I meditation har jag trängt ner till ett medvetandestillstånd bortom alla diagnoser och föreställningar. Jag har lärt mig att gå ned i ett skikt av medvetandet som just för att det är tyst bättre än något annat talar om vad jag är.

Tystnaden, som vi upplever i Za-zen, är för oss oavancerade vardagsmeditationer väldigt sällan total tystnad. Det är helt enkelt mental avspänning, ett lossande på de fixeringar och filter som det centrala nervsystemets inövade mönster håller oss och vårt medvetande bundna i.

På ett mycket enkelt sätt kan vi i vår dagliga Zen-meditation få uppleva det jag kallar trädets dialektik.

Efterhand och ibland kan det bli relativt tyst och för kortare stunder helt tyst. Vi upplever då en och samma förnimmelse, uppmärksamheten är på samma ställe hela tiden. I en sådan vilande, konstant uppmärksamhet kan en djupare medvetenhet stiga i dagen. Upplevelse av detta kan innebära frid som övergår allt förstånd, en kluckande källa av spontant tillflöde, "kraft", "mening". Det är Nu, det är Här, det är Evighet i betydelsen en enda tid, nuet. Medvetandet är inte inlåst, är inte ett med vissa av dess aktiviteter av varseblivning eller tanke — utan det öppnar sig mot det gränslösa, det bottnar i oändlighet.

2. Ur tystnaden kan vi leva vårt liv i tillfrisknande

Fysiskt spelar de förbättrade vegetativa funktionerna en betydande roll.

Man har i avspännings- och meditationsterapier präglat uttrycket "pas-

siv energi". Det är upplevelsen av att det går lättare att göra saker i avspänning, under utandning med så liten muskelaktivitet som möjligt. Det finns t.ex. en rörelseekonomi som grundar sig på insikt om samband mellan kroppshållning, andning, tystnad.

Det gäller inte att prestera — energi, resultat — utan att släppa igenom den energi som finns och i samspel mellan medvetet och omedvetet dirigera sin aktivitet i önskad riktning. Detta är tillfrisknande för överaktiverade och ur livets och det mänskligas synpunkt underproducerande västerlänningar.

Men det är inte bara idyll. Det är något som ofta fyller mig med häpnad vad dessa enkla medel av hållning, andning, bottnande, regelbundet övade i 20–30 minuter varje dag, kan sätta igång hos människor. Det är inte ovanligt att man i meditationen kan få uppleva en kraftig tåravsöndring eller att meditationen låter bortträngda aggressioner komma i dagen. Tidigare upplevelser har satt sina spår i organismen, i muskeltonus, hållning, olika rytmer, speciellt gäller det andningsrytmen. Samtidigt inprogrammeras de i nervsystemen, inte minst det vegetativa eller autonoma, som har förbindelse med just muskeltonus, hållning och andning.

De upplevelser som manifesteras i sådana fenomen och inprogrammeras i nervsystemen, är ofta av negativ art: frustrationer, brister i behovstillfredsställelse. Av meditation framkallad tåravsöndring eller aggression kan liknas vid ismältning: de negativa manifestationerna i organismen "löses upp" och avprogrammeras.

En sida av detta brukar gå under beteckningen regression. Vi är ju i hög grad styrda av de mönster för tänkande, värderande och handling som vi via det centrala nervsystemet programmerat in. En kraftig avspänning kan hjälpa oss att för kortare eller längre tid koppla av dessa inprogrammeringar, så att de ej helt styr oss. Därigenom kan vi få bättre spontanitet i reaktioner och upplevelser. Avprogrammering, avreaktion och regression för oss till icke-inlärda tillstånd.

Men terapin ligger djupare än så. Den kan innebära en individuationsprocess. Grundläggande är det samspel jag nämnt. C. G. Jung kallar det integration: kropp och själ, medvetet och omedvetet, det centrala och det autonoma nervsystemet samspelar bättre i kraft av hållning, andning, tystnad. Blockeringar i form av negativa inprogrammeringar kan lösas upp. Låt mig använda en bild för att ange resultatet. I stället för att livet rinner i en mängd olika små fåror, samlas det hela i en ström. Det betyder att när jag engagerar mig i mina uppgifter, i mina lidanden, då är hela organismens "ström", hela "jag" med. Det betyder att mina engagemang kan upplevas som ett totalt utgivande eller hängivande. Det betyder att den tolkning eller mening som jag kan ge mitt liv (och måste ge det) inte klistras på som en diagnos, gjord i en bedömning utifrån (så som man bedömer saker) utan kommer inifrån, från ett vidgat medvetande och kan uttrycka vad livet är för mig, just som helhet och inriktning.

Slutligen ett tredje svar på frågan om tystnaden betydelse för upplevelsen av vad det är att vara människa:

3. I tystnaden kommer vi nära livet

Vi kan lära intimitet eller direkthet i sättet att leva. En till individ integrerad människa, en människa som lever i regelbunden övning i att koppla av de inprogrammerade mönstren, en människa som har sin rot i tystnaden, förhåller sig inte som en sak till andra saker. Redan till miljön, naturen, blir det ett mer organiskt, direkt förhållande. I det förhållandet kan vi finna upplevelser av livskänsla och livskvalitet.

På sina rundbrev brukar min zenlärare återge sitt valspråk: "från mitt medvetande till ditt medvetande". Zens medvetandestillstånd betyder en direkt kontakt från medvetande till medvetande. Det kan betyda spontanitet, mänsklig och verkligt skapande samvaro. Det kan betyda vänskap med någon eller några på evighetens nivå.

Vad denna intimitet eller direkthet betyder för en religiös inställning vill jag till sist försöka klargöra med hjälp av ett par rader i Romarbrevet. Det heter där (kap. 12, 1—2): "bär fram era kroppar, er andliga tempeltjänst". Och så beskrivs två sätt att leva. "Skicka er inte efter denna tidsålders väsende." Detta dunkla språk blir tydligare om man tar fasta på grundbetydelsen i det grekiska ordet "schema", som här används: mönster. Vi kan översätta: "Lev inte bara utifrånstyrda, genom alla de mönster som omgivningen pressar på er!" I stället ges denna rekommendation: "Låt förvandla er genom ert sinnes förnyelse!" Vi kan översätta mer ordagrant: "Låt ert liv formas inifrån genom ett nytt tillstånd hos medvetandet!" Vad det är för medvetandestillstånd som åsyftas, ger Nya testamentet besked om: "Om ni inte ändrar sinne eller medvetande och blir som barn, kan ni aldrig fatta detta med Guds rike" — inte fatta vad det är att vara människa maximalt och på djupet.

Det är alltså — enligt denna syn — medvetandet som styr vårt liv. Men hur få ett nytt, ett riktigt medvetande? — Bär fram era kroppar, heter det, det är er gudstjänst, er andakt. Så konkret, så nära, så direkt: kroppen är människans organ — organet för medvetandet, anden, gudsupplevelsen.

Genom att ställa in detta organ blir vi samlade och disponerade. Detta är bönsens uppgift. Vi blir disponerade för kontakt och samverkan med det djupa av allt medvetet, det som vi på kristet språk kallar Guds Ande. Vi blir disponerade, som surfaren på surfbrädan, att i spontanitet och di-

rekthet möta vårt liv i dess skiftande former. Det är en sådan hållning eller disposition eller färdighet i fråga om direkthet, som Nya testamentet kallar tro, en färdighet i att leva.

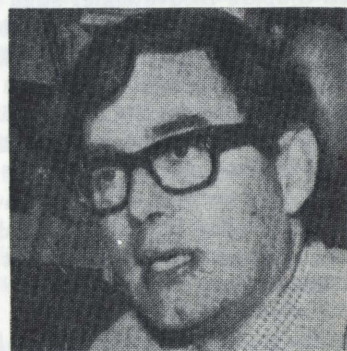
Mycket av Zens människosyn ligger i denna direkthet, livsnärhet och i detta dialektiska samspel mellan kropp och medvetande.

Med dialektik menar jag ett skeende, en övning, en utveckling i två motsatta riktningar. Den ena riktningen börjar med kroppen. Den är organet. Det är genom kroppen som vi väcker anden, medvetandet. Men när vi väl har fått kontakt med anden, medvetandet, så börjar rörelsen i den andra riktningen. För att tala med Teilhard de Chardin: Anden, medvetandet, inspirerar, medvetandegör, förändligar kroppen.

Detta är alltså människosynen i Zen: I meditation enligt Zen och liknande metoder kan vi bli mer och mer med-

vetna. Det betyder samspel mellan kropp och själ, mellan nervcentra, mellan medvetet och omedvetet. Det betyder att vi bottnar i den del av medvetandet som är tyst. Vi kan tillfriskna i betydelsen att vi mer och mer blir integrerade. Det visar sig i spontanitet och kreativitet. I Zen går vi bakom orden i traditioner, ideologier och livsåskådningar. Vi går så att säga direkt. Det intima — livsnärhet — är för oss det grundläggande, och nyckeln är detta: vi låter kroppen väcka anden, och vi låter anden styra kroppen.

Anm. Hans Hof är professor i religionsfilosofi vid Uppsala Universitet. Han leder också regelbundet kurser i Zen-meditation i Rättviks meditationscentrum. Han har gett ut boken "Mer människa" (Aldus 1974) samt tillsammans med Wilfrid Stinissen "Meditation och mystik" (Verbum 1972).

Vem blir Sveriges Taylor?

John Taylor är professor i matematik vid King's College i London — en av de mest ansedda lärostolarna i matematik i England. Han är alltså en "ledande" brittisk vetenskapsman. Och han har i sitt laboratorium undersökt Geller-fenomenet — och funnit dem äkta! Taylor har modigt framträtt i massmedia med sina för den ortodoxa vetenskapen kätterska åsikter att metallböjning à la Geller är verklighet.

Taylor menar att vetenskapsmännens inskränkt avvisande inställning till det paranormala "kväver" den sanna vetenskapen. Vetenskapsmän bör ha öppna sinnen, "böjliga som Gellers skedar". Men i stället avvisar de flesta av dem saklöst det paranormala. En nobelpristagare sa till Taylor att "ingen som undersöker Geller kan vara vetenskapsman". Men det finns ju, påpekar Taylor, i vetenskapens historia många exempel på framstående vetenskapsmän som förhånat nya, betydelsefulla upptäckter — för att sedan få stå där överbevisade. De har varit låsta i sina dogmer.

För John Taylor framstår de paranormala fenomenen som vetenskapens största utmaning "eftersom de är så omöjliga". Det är en skam, säger han, att inte vetenskapen på ett officiellt sätt

tagit itu med detta.

Många har påstått att de personer som visar upp Geller-fenomen, böjer föremålen med sina egna händer. Men Taylor påpekar att det tryck som utövas på ett sådant föremål kan mätas. I två fall kunde man mäta trycket till endast 50 gram — men metallföremålen böjde sig. Andra kritiker säger att föremålen måste ha behandlats med kemikalier. Men även detta kan undersökas.

Vid några försök har Taylor lagt raka metallföremål i förseglade tuber, så att de inte kunnat böjas med vanliga medel utan att förseglingen brutits. Även under dessa omständigheter kunde böjning konstateras — utan bruten försegling.

Naturligtvis är det av stor betydelse att en man i Taylors ställning framträder och förklarar att det paranormala är verklighet. Många vetenskapsmän och andra säger sig säkert där hemma att det trots allt kan ligga någonting i detta, när nu en man med Taylors kapacitet övertygats av sina egna undersökningar.

Vem blir Sveriges John Taylor?

(Källa: Psychic News, 1 nov. 1975.)

Multipel personlighet Forts

hand en plats där hon existerade, vilket var ett ställe ungefär en halv meter ovanför hennes huvud.

Hon berättade att hon först hade levat i Babylonien, där hennes namn varit Bessina. Det var strax före början av den kristna tiden. Dessförinnan hade hon varit liksom i vatten, eller varit liksom vatten. Nästa personlighet var Vinglen, som levde i Nanking, södra Kina, omkring år 100. Därefter kom Gunhild, som levde sitt liv i Storbritannien, Norge. Hennes man var fiskare, och hon var född 846. Nästa personlighet var Dorothy, som bodde i Norfolk, England, i närheten av Norwich, Norfolk, söder om Lincoln. Hennes nästa inkarnation var som Genevieve de Bonde, född i Paris i slutet av 1600- eller början av 1700-talet. Därefter var hon Emily Sunderland, född 1743 i England, sedan

Judith Martinsson, som bodde i Skåne, och till sist Karolina Prokojeff, som levde i Ryssland vid tiden för revolutionen.

*) Se Thigpen och Cleckley, "Evas tre ansikten" (Gebers 1959).

Anm. Reima Kampman, Dr.Med.Sc., är psykiater vid Uleåborgs universitet, Finland. I sin doktorsavhandling har han behandlat fenomenet multipel personlighet, "Hypnotically induced multiple personality. An experimental study", University of Oulu, 1973.

Dr Kampman påstår inte att de sidopersonligheter som framkallas under hypnotiska regressionsexperiment bevisar återfödelse. I sin avhandling skriver han att forskare som stöder reinkarnationsteorin ofta grundar sin tro på det förhållandet att försökspersonen inte i det nuvarande livet har kunnat erhålla de informationer han ger som sekundär personlighet. Dr Kampman finner detta argument grundlöst, eftersom vi inte på nuvarande stadium av vetenskapens utveckling har kunskap om alla de vägar på vilka information kan överföras. Man vet t ex inte hur och i vilken utsträckning den mänskliga hjärnan registrerar undermedvetna stimuli.

Möss och människor Av Katarina Ed

I gymnasieskolan läses psykologi som obligatoriskt ämne på flera linjer och som frivilligt på de flesta övriga. På de treåriga linjerna är en av de mest använda böckerna Björkman—Lundberg—Magnussons "Psykologi". Författarna är framstående forskare på universitetsnivå. Läroboken hålls vanligen av eleverna som teoretisk, abstrakt och svår.

Första kapitlet heter "Psykologin bygger på kontrollerade observationer och experiment" och behandlar vad psykologi är för något. En underrubrik lyder: "Observatören påverkar det objekt han ska studera". Författarna redogör för ett inlärningsförsök med råttor.

Försöksledarna delades i två grupper. Grupp A fick veta att de råttor som skulle användas var av en särskilt "lärtaktig" typ. Grupp B fick veta att råttorna var ovanligt "svårtränade". Vad försöksledarna inte fick veta var att råttorna i själva verket var från samma stam och helt slumpmässigt utplockade. Råttorna skulle nu lära sig skilja mellan en cirkel och en triangel. Försöken utfördes enligt instruktioner exakt lika i bägge grupperna.

Resultaten blev signifikant olika. Grupp A:s råttor lärde sig sin uppgift betydligt snabbare än grupp B:s. Vad kan nu detta bero på? "Vi har ingen anledning att tro, att råttorna var särskilt känsliga för minspel, gester eller uppmuntrande tillrop", konstaterar författarna och har nog rätt däri. Skulle försöksledarna ha ropat hejaramsor åt råttorna, så skulle det lika väl ha kunnat vara störande som uppmuntrande för inläringen.

Författarna fortsätter: "Råttor är emellertid mycket känsliga för det sätt på vilket man handskas med dem, t ex när man lyfter dem. Vi kan nu anta, att de försöksledare som trodde sig ha att göra med speciellt 'kloka' råttor, behandlade råttorna med större respekt än de försöksledare som trodde sig experimentera med 'dumma' råttor, speciellt när råttorna reagerade korrekt".

Där slutar författarnas analys. Varför skall man anta att grupp A behandlade råttorna annorlunda än grupp B? Försöksledarna hade instruktioner som till punkt och pricka skulle följas. Det är mer troligt att råttorna behandlades lika. Visserligen kan det vara så att författarna har den inställningen att "kloka" människor skall behandlas bättre än "dumma" människor och därför också menar att samma behandlingsnorm gäller djur. Lyft försiktigt upp den kloka råtten men grip hårt tag i den dumma! Alla människor har dock inte den inställningen, och det är inte alls säkert att försöksledarna i de två grupperna hade det.

Om skillnaden i behandlingen är li-

ten, så kan ifrågasättas om råttorna har möjlighet att uppfatta skillnaden eller att (om de uppfattar den) "tolka in" olika attityder hos försöksledarna. Kan råttor över huvud taget "tolka in" attityder hos människor?

Om vi i alla fall skulle anta att råttorna kan skilja på olika slags behandling, så finns det likväl ingen anledning att, som läroboksförfattarna, tro att "minspel, gester eller uppmuntrande tillrop" inte spelar in på resultaten samtidigt som sättet att lyfta råttorna gör det. Tror man att det ena har betydelse, så kan man lika väl tro att det andra har det. Då är man åtminstone konsekvent. Författarna ger inget skäl till att gester inte skulle spela in men att sättet att lyfta upp råtten skulle göra det.

Det finns ytterligare ett frågetecken att notera. Varför skulle en råtta göra bättre resultat bara för att den lyfts upp på ett visst sätt? Är det så att råtten inte vill desavouera den snälla försöksledaren som har en sådan tro på den? En sådan förklaring får nog betecknas som ovetenskaplig.

Författarna har kommit med spekulationer som är både inkonsekventa och grumliga. Inte konstigt att eleverna finner läroboken svår.

Kan man nu på något sätt förklara skillnaden? Psykologin tycks inte kunna göra det. Parapsykologin däremot kanske kan ställa upp en vetenskapligt klarare hypotes. Förklaringen skulle nämligen kunna ligga i telepati eller psykokinesi. Dessa två fenomen är besläktade och telepati kan ses som en form av psykokinesi. Jag ämnar dock här inte alls diskutera dessa två begrepp. De finns utförligt beskrivna i den parapsykologiska litteraturen.

Vad gör en parapsykologisk hypotes klarare? Jo, den förutsätter inga avancerade mentala aktiviteter hos råttorna som uppsnappande av försöksledares beteendemönster, tolkning av detta och översättning till korresponderande attityder, responser av (icke medfött, icke reflexartat) beteende som leder till bättre inläring i somliga fall och sämre i andra.

Allt detta kan slopas i den parapsykologiska hypotesen. Där räcker det med att anta att människan vid vissa omständigheter kan ha (alltså inte alltid har) en avancerad mental aktivitet som ibland har avståndsinverkan på omgivningen, liksom t ex gravitationen verkar på avstånd. Råtten blir då ett föremål som påverkas av försöksledaren. Somliga försöksledare får råttorna att göra goda prestationer, andra får dem att göra dåliga. På samma sätt skulle en försöksledare kunna få en tärning att t ex visa fler sexor än det slumpmässiga antalet. Några speciella teorier om tärningens "inre själsliv" behövs inte.

Rolf Ejvegård deltar i parapsykologiska försök i Santa Barbara, Kalifornien 1975.

Överst: Prekognitionsförsök med polygraf.

Mitten: Telepatiförsök, sändare.

Nederst: Telepatiförsök, mottagare.

PARAPSYKOLOGISK KONGRESS I SANTA BARBARA

Rapportör: ROLF EJVEGÅRD, ordförande i Sällskapet för parapsykologisk forskning

Parapsychological Association (P.A.) höll i slutet av augusti 1975 för artonde gången sin årliga kongress. Detta år hade man samlats i Santa Barbara, där Universitetet i Kalifornien har en av sina elva avdelningar. I Santa Barbara studerar 15.000 elever, och de flesta av dem bor i studentbostäder på "campus" och äter i studentrestauranger. Så gjorde också vi, inbjudna parapsykologer från hela världen. Standarden på studentrummen är väl inte lika hög som i Sverige, men maten var fantastiskt god och variationsrik. En vegetarian hade inga svårigheter att må gott där.

Föreläsningar, seminarier och debatter ägde rum på institutionen för musik, som hade en egen byggnad för sin verksamhet. Kongressen var uppdelad i två avdelningar. Först hölls två dagar en förkongress, där 60-talet deltagare fick möjlighet att närmare sätta sig in i parapsykologins vetenskapliga metod. Mest unga studenter från universitetet deltog — förhoppningsvis morgondagens forskare inom det paranormala. Därefter hölls under tre dagar den egentliga kongressen med ungefär 200 deltagare från hela världen, även om amerikanerna, och då särskilt från västkusten, dominerade. Från Skandinavien hade fyra personer mött upp — en islänning och tre svenskar. Dr Fahler från Finland skulle också ha varit där, men han bröt benet på midsommarafton, när han i Helsingfors försökte medla mellan två berusade män som råkat i slagsmål.

Fyrtiotvå rapporter lades fram och de behandlade snart sagt parapsykologins alla områden. Åtta hade med psykikinesi att göra, tre med prekognition, tre med psi-instrument och tekniker, tre med klärvoajans, en behandlade urval av försökspersoner, en läsvisor i parapsykologi osv. Intrycken från rapporterna och diskussionerna är litet blandade, och kanske denna kongress inte var P.A.s bästa. Speciellt förvånade det mig att man tagit med rapporter om trollkarlar i Indien — inte särskilt bra sådana heller.

Naturligtvis finns det ingen möjlighet att här redogöra för allt som utspann sig på kongressen. Jag skall nöja mig med att som smakprov ta upp en av rapporterna. Den handlar om psykikinesi

— detta utgjorde ju också det största enskilda ämnet under kongressen — och beskriver ett fall som i flera avseenden påminner om det i Sverige kända fallet Karin.

Doktorerna J.G. Pratt och John Palmer vid Virginiauniversitetets medicinska fakultet blev inkopplade på fallet.

Den 7 oktober 1974 ringde en polisinspektör från en annan stat till Pratt och berättade ungefär följande. En familj i staden hade anmält till polisen att någon knackade på fönster och dörrar men sedan alltid var försvunnen, när man gick för att se efter vem det var. I början trodde familjen i huset att det var någon som skämtade och att det skulle upphöra om man inte brydde sig om det, men när det fortsatte snart sagt alla tider på dygnet, så ville man sätta stopp för det hela och gjorde därför polisanmälan. Polisen tog sig an ärendet och en poliskonstapel placerades i en husvagn som stod på uppfarten till huset och varifrån han hade god uppsikt över husets tillfartsvägar. Poliskonstapeln kunde från huset höra knackningar, men han såg ingen obehörig komma till eller från huset. Han rapporterade vad han hört till polisstationen, och en polisinspektör kom ut, och båda polis-männen fick höra knackningarna. Inspektören blev övertygad om att det var något konstigt med det hela och att det inte var ett polisärende. Eftersom man inte kunde se någon som utförde knackningarna, så kunde polisen inte göra något. Dock föreföll det polisinspektören att familjen behövde hjälp av något slag, så han ringde upp psykologiska institutionen vid ett närbeläget universitet och förklarade situationen. Det svar han fick var inte uppmuntrande. Han fick veta att han själv, poliskonstapeln och familjemedlemmarna var mer eller mindre galna.

Naturligtvis kunde polisinspektören inte nöja sig med ett så stolligt svar, utan han kontaktade i stället stadens tekniska högskola. Där var man mer förstående men sa att man inte hade resurser att hjälpa till utan hänvisade i stället polisinspektören vidare. Det var så han kom i förbindelse med Pratt och Palmer.

Först föranstaltades om ljudinspelningar av knackningarna i huset. Polisen utförde detta. När dessa gav positiva resultat, så tog Pratt flyget till den stad där familjen bodde, och flyttade in i villan.

Jag har beskrivit inledningen till detta poltergeistfenomen ganska utförligt, så att det klart framgår att de paranormala företeelserna undersöktes och konstaterades av en officiell myndighet, som inte haft något intresse av att vare sig bagatellisera eller uppförstora det hela. Man kan tillåta sig att förmoda att polisen behandlat anmälningen från familjen med objektivitet. Fallet började ju också från polisens sida som ett vanligt rutinärende. Det gällde att efterspana någon eller några personer.

Familjen bestod av fyra medlemmar: Farfar och farmor tog hand om sina två barnbarn, en flicka på 10 år och en pojke på 9. Pratt stannade fyra dagar i huset och gjorde vid sidan om polisen bandupptagningar. På kvällen andra dagen i huset hörde Pratt för första gången knackningar. Det var tre snabba slag som tycktes komma från pojkens sovrumsfönster. Ljudet kom strax efter det att man startat den bandspelare som installerats i sovrummet. Bandspelarens mikrofon var placerad på fönsterbrädan. Pratt hade sin egen bandspelare påslagen, och dess mikrofon stod i dörröppningen. Bägge apparaterna registrerade knackningarna.

Knackningarna registrerades senare flera gånger under de dagar Pratt stannade i villan. Vid uppspelning av banden kunde dessutom konstateras att andra ej så starka ljud av skrapkaraktär tagits upp av inspelningsapparaterna.

Tredje dagen Pratt var där började föremål att flyga omkring. Vid ett tillfälle — för att endast ge ett exempel — stod Pratt ungefär två meter rakt framför en fätölj. Närmaste person stod en meter från fätöljen. Den började sakta välta bakåt, ökade farten, slog med en smäll i väggen bakom, studsade framåt och blev stående på ungefär samma ställe som utgångsläget.

Pratt menade att poltergeistfenomenen delvis kunde provoceras fram. När de närvarande ställde in sig på att något skulle hända, så inträffade saker strax efteråt. Tex kunde knackningar uppstå snart efter det att bandspelarna kopplats på.

Poltergeistfenomenen upphörde i november 1974 och hade då pågått i drygt två månader. Det finns ingen uppgift om att de återkommit sedan dess. Pratt och Palmer är i färd med att sammanställa en fullständig rapport, i vilken de alltså vid kongressen gav vissa förhandsinblickar.

Palmer har gjort psykologiska test

med familjemedlemmarna och även sökt registrera EEG-aktiviteten hos barnen under poltergeist, men misslyckats eftersom inga paranormala händelser kunnat framkallas då.

Forskarnas preliminära resultat är att vissa av händelserna måste betecknas som äkta poltergeistfenomen och att de tycks vara förbundna med den tioåriga flickan.

Som avslutning på denna redogörelse

från kongressen kan nämnas att två utställningar med anknytning till parapsykologin hölls i universitetet och att de två huvudtalen, bankett-talet och presidietalet, var mycket givande. Nästa års kongress kommer att hållas vid Universitetet i Utrecht, Holland, och där kommer väl det europeiska och inte minst det skandinaviska inslaget att bli betydligt större än det var i Santa Barbara.

**Bakom
Ditt
Medvetna
Psyke**

Använd Dessa Utomsinnliga Krafter

VARFÖR BEGRÄNSA DIG TILL FEM SINNEN? Syn, hörsel, känsel, lukt och smak avslöjar bara en del av livet och verkligheten. Det finns en förmåga värld av större insikt bakom Ditt yttre jag.

Intryck från dessa utomsinnliga krafter dyker ibland upp i Ditt medvetande. Den egendomliga känslan av hotande fara — denna intuitiva ögonblickliga ingivelsen eller föränningen med sin klara skärpa eller upfattningen av en tanke innan någon annan uttalar den — är tecken som antyder Dina oanvända resurser.

Dessa fenomen står man inte längre bara undrande inför utan att diskutera dem. De är inte övernaturliga eller fantastiska utan naturliga företeelser. Att

förstå, utveckla och ge dem riktning kan förändra Din personlighet. De ger djupare insikt och styrka för personlig utveckling och kapacitet.

Acceptera den utmaning detta erbjuder! Skriv till Rosenkors-Orden, en världsomfattande organisation för vidare information om din ESP-potential. Föreka inte längre ditt jags starkare del!

**TAG EMOT DENNA
INTRODUKTION SOM GÅVA!**

Till dem som erfarit dessa djupare psykiska insikter och vill förvärva kunskap om deras viljemässiga användning, erbjuder Rosenkors-Orden utan kostnad sin introduktion "MASTERSKAP I LIVET". Den upplyser Dig om hur Du kan ta del av denna kunskap.

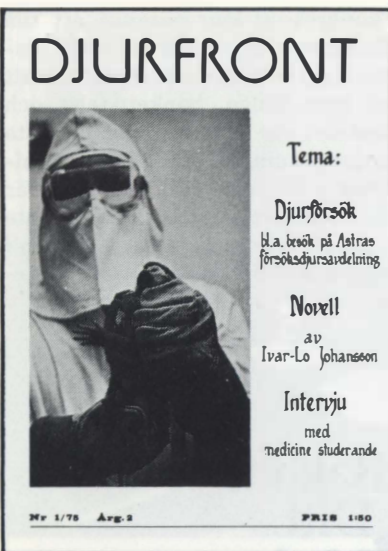
Använd denna kupong
eller skriv till

**SEKRETERAREN J. O. S.
INTERNATIONELLA
ROSENKORS-ORDEN
A. M. O. R. C.**

**Box 3031
262 03 Ängelholm 3
SVERIGE**

Sekreteraren J. O. S.
Internationella Rosenkors-Orden
A. M. O. R. C.
Box 3031, 262 03 Ängelholm 3
Jag är upriktigt intresserad. Sänd
mig utan kostnad Er introduktion
"MASTERSKAP I LIVET"!

Namn
Adress
Postadress

Någon gång i fem-sexårsaldern ute på sommarlandet hade jag en liten blågrå kaninunge, som jag skötte väl om. En dag skulle vi leka grottliv, några äldre pojkar och jag. Dom kom på att vi behövde en stärkande köttmåltid och kommenderade mig att offra min lilla grå kanin. Man gjorde upp eld och skaffade fram en plåtburk med vatten. Sen skulle någon slakta kaninen. Jag varken ville eller vågade. Då kom en av de äldre kannibalerna med ett klipskt argument: — Det är ju *din* kanin! Och när jag ändå tvekade, sa en annan: — Du är feg! Att kallas feg är något som ingen liten repeterande grottmänniska står ut med. Jag tog kulhammaren, som räcktes mig, och höll med den fria handen fast kaninungen i öronen. Sen höjde jag hammaren och slog till, mitt i pannan. Vildarna flådde den ännu livsvarma kroppen, tog ur inkråmet och kokade den i burken. Vid delningen av bytet fick jag ett av bakbenen med det gulvita lårköttet. Det smakade äckligt sött, och jag gick bort och kräktes.

Pojkarna har jag glömt, hur de såg ut, men ännu 65 år efteråt minns jag blicken ur de där violblå kaninögonen, som såg på mig med ett barns oskyldiga, vädjande blick när jag höjde hammaren — och slog till... Den blicken och den episoden är en av orsakerna till att jag sedan länge, länge är — och förblir — vegetarian.

Det är naturligtvis inget märkvärdigt med den historien. De flesta har väl upplevt något liknande. Åtminstone är vi dagligen och stundligen orsak till att djur offras för vår skull, även om vi själva frånsagt oss obehaget att plåga och slakta dem — och överlåtit det åt därtill tränade och lämpliga personer.

Men hur intelligenta, högt utbildade människor kan tortera tillgivna djur till synes utan mening eller nödvång i den heliga läkekonstens eller den oheliga skönhetsvårdens namn, det verkar på

en lekman oförklarligt. Och det är detta oförklarliga och ofta ologiska, som de klartänkta ungdomarna bakom tidskriften Djurfront tagit sig för att avslöja.

"Slag mot hjärnan i 7 dygn"

I deras tidning, som utkommer med 4 nummer per år, kan man under den nyss citerade rubriken (i nr 1/1974) läsa den här korta och talande notisen:

— I försöksserien användes 34 hundar, av vilka 12 under lätt bedövning blev slagna i huvudet som de kunde röra fritt, medan 13 hundar slogs i huvudet, som var fastspänt. Man använde en roterande hammare som vägde 1,2 kilogram och hade en diameter på 8 centimeter. Hundarna avlivades den sjunde dagen. (Ur *Journal of Trauma*, 1966.)

Och om katter, som höll ut i 70 dygn: — William Dement vid Stanford-universitetet i USA har gjort sömnförsök på katter. Genom att man placerar katten på en tegelsten i en balja full med vatten, doppar den nosen i vattnet och vaknar med ett ryck varje gång den somnar. En elektrod som är fäst i hjärnan registrerar hjärnaktiviteten. Dr Dements resultat blev att katterna behövde i genomsnitt 70 dagars ständig vaka, innan de blev tokiga.

Man kan fråga sig vad den vetenskapliga vinningen var av de här citerade två försöken.

Blicken som följer dig...

Birgitta Carlsson, som är en av initiativtagarna till och ansvarig utgivare för Djurfront, skrev i dess första nummer (1/1974) en skakande artikel med rubriken "Vill Ni byta huvud?", där hon berättade om hjärnforskaren professor Robert White vid Cleveland universitet, som specialiserat sig på att byta huvuden på apor:

— Experimentserien inleddes med att undersöka om en kropp kan leva

AGNE WINDMARK:

Hamra en hund i huvudet sju dygn i sträck — blir vi klokare av det?

utan huvud en kortare tid. Aphuvudet skildes från kroppen, som lades i respirator. Det visade sig att hjärtat kunde slå i flera dagar. Målsättningen var att finna en metod för att koppla samman ett huvud med en ny kropp. Därför gjorde prof. White över 100 försök där han lyckades hålla apor vid liv.

En hjärna som är kopplad till en levande apas blodsystem och uppmonterad på ett undersökningsbord, vad upplever den? Har den känslor? — Vid några tillfällen har White låtit ett öga sitta kvar. Om man riktar en lampa mot ögat, dras pupillen samman. Släcks lampan, så utvidgas pupillen igen. Det är exakt samma skeende som med ett levande djurs öga.

Genom de här experimenten lyckades White lösa problemet att föra över ett huvud till en ny kropp på endast fyra minuter. Längre än så klarar sig inte en hjärna utan att viktiga celler förstörs. — Vad kan då ett aphuvud med ny kropp göra? White: Det första ett aphuvud gör är att följa oss med blicken. Huvudet går emellertid inte att röra. Om man kittlar apan på nosen, försöker den skaka på huvudet. — Om man låtsas slå apan, blundar den blygsamt för att skydda sig mot slaget.

På ett foto, som ledsagar artikeln får vi se professor White, som är en god katolik, i audiens hos påven. "Mitt arbete har gjort mig religiös", säger professorn. Påven trycker varmt uppskattande hans hand.

Värre än Dantes inferno

De lidanden som försöksdjuren utsätts för överträffar allt vad Dante kunde tillskriva människorna i helvetet och skärselden i sin *Divina Commedia*. Och tortyren, fasorna, övergreppen mot mänskliga nutidsvarer — i Chile, Spanien, Sovjets mentalkliniker är trots allt obetydliga jämförda med vad vardagliga vetenskapliga civilpersoner

åstadkommer med djuren i våra praktiska välfärdsdemokratier. Betrakta texten här på en furubräda fastspända apan i ett svenskt experiment.

Bildtext:

— För att undersöka grön starr hos människor gör man friska djur sjuka. Den här apan ligger på bordet i drygt två timmar, nedsövd. När den vaknar känner den som smolk i ögonen ett par dagar. Nålnarna är till för att mäta vätska i ögonen och att tillföra en liten dos medicin. Ställningen i munnen är till för att hålla huvudet i läge på ett sätt som gör att det går att fotografera apans ögon. Apan ska "pröva glasögon". Försöken kan bara göras på högre apor, eftersom deras ögon är mest lika människans.

Vid Nordiska Samfundets medborgarmarsch i oktober i år mot det vetenskapliga djurplågeriet och djurfabrikerna talade Stig Järrel högt ur hjärtat bl a mot de forskare på tobaksfrontens område, som visar oss en så rörande tilltro och tillgivenhet. Jag vet vad deras välkomsthälsning betyder, när jag kommer hem i sena kvällen efter den nervpersen skådespelare dagligen måste gå igenom!

Den applåd, som mötte vår folkkäre "Fibban" från den samlade publiken på Sergels torg, vittnar om hur djupt förankrad djurskyddstanken är hos gemene man här hemma. Därför behöver gemene man också upplysning om vad som sker med våra djur i laboratorier, djurfabriker, på slakterierna, för att en bred folkopinion mot alla former av djurplågeri skall grundas. I den vägen är Djurfront ett starkt argument, som inger förtroende genom sin saklighet, sitt skakande bildmaterial, sin växlande — även rent litterära — läsning. Till förtroendet bidrar att den är "handgjord" av ungdomarna själva och säljs av dem på gator och torg. Vid den nyss nämnda marschen sålde de cirka 300 ex. av Djurfront direkt till allmänheten. Upplagan är nu — på andra året — 6 000 ex. (Man började med 2 000 — 1974.)

"Roligt" arbete på Astra

I nr 1 av Djurfront förra året berättar en medarbetare om ett besök på läkemedelsföretaget Astra i Södertälje, som årligen "förbrukar" i runt tal 80 000 försöksdjur — från möss till apor. (I rättvisans namn skall sägas, att av apor endast åtgått 2 stycken på 2 år.) Enligt referenten, Catarina Mattson, anser personalen på försöksdjursavdelningen att "arbetet är mycket intressant och roligt". Chefen för avdelningen, Thomas Andersson, har själv hund hemma och Catarina frågar om han skulle vilja ta den till Astra. — Nej, blir svaret, det skulle jag inte kunna tänka mig. Han är en vän, en kompis. Man måste skilja på familjehundar och försökshundar. — Om lekmanakritiken mot plågsamma djurförsök säger hr Andersson: — Jag tycker att den har en viktig funktion att fylla. Men jag blir irriterad över djurskyddsorganisationer som ger en förvrängd bild av vad vi sysslar med. Dessutom använder de tyvärr känslolag argument i sin propaganda, och därmed motarbetar de sig själva.

Men är det inte ett känslolag argument, som hr Andersson själv använder när han förklarar varför han inte vill lämna sin egen hund som försöksdjur på Astra?

Albert Schweitzer, "läkaren i urskogen", fredspristagaren, säger i sin bok *Kultur och Etik* om vårt känslomässiga förhållande till djuren:

— När jag skadar något liv, vilket det än må vara, måste jag klagöra för mig, om det är nödvändigt. I intet fall får jag åsamka mer skada än som är oundvikligt, inte ens när det gäller skenbart obetydligt liv. — De, som experimenterar med operationer eller mediciner på djur eller ympar in sjukdomar på dem för att med de vunna resultaten kunna bringa människorna hjälp, får aldrig slå sig till ro med tanken att deras ohyggliga gärningar tjänar ett värdefullt ändamål. I varje enskilt fall måste de ha övervägt, om det verkligen är nödvändigt att påtvinga ett djur detta offer för mänskligheten. Och de måste samvetsgrant försöka mildra lidandet så mycket som möjligt. Hur mycket syndas det inte i vetenskapliga institutioner genom att man underlåter att ge narkoser för att spara tid och möda! Hur mycket syndas det inte också genom att man bereder djur kval blott för att demonstrera allmänt bekanta fenomen för studenterna! Just därigenom att djuret som försöksdjur med sin smärta erövrar så mycket värdefullt för den lidande människan har ett nytt, egenartat solidaritetsförhållande skapats mellan det och oss. Det medför för oss ett tvång att göra alla djur så mycket gott som blott möjligt. Genom att jag hjälper en insekt ur ett nödläge gör jag ingenting

annat än ett försök att avbetala något av människornas ständigt nya skuld till djuren. Närhelst ett djur tvingas att tjäna människan måste envar av oss tänka på det lidande som det förden-skull måste bära. Ingen av oss får låta ett lidande, som inte går att rättfärdiga, ske, om han på något sätt kan hindra det.

Så långt Albert Schweitzer, som med sin medkänsla för allt levande borde vara en självskriven auktoritet för envar som har med försöksdjurens vara eller inte vara att göra. — Det visar sig att redaktionsgruppen för Djurfront sänt ut provnummer av tidskriften till samtliga riksdagsmän. De fick gensvar av åtminstone en — men ett lejon! — Kerstin Anér. De kan säkert också räkna med stöd av förste vice talmannen Torsten Bengtson, som tog risken att göra sig löjlig både i riksdag och massmedia genom sin motion (1974) om förbud att hålla fåglar i bur. Den motionen hedrar Torsten Bengtson, som fick medhåll i Djurfront.

När får vi en lag om att nötkreaturen inte bara i annonserna utan i verkligheten får gå ute i gröna marker hela sommarhalvåret — till fromma inte bara för dem utan minst lika mycket för oss som skall följa Mjölkecentralens välvisa råd: "Sköt om dig. Drick mjölk."? Verkligheten bakom den reklamschaggan tar Djurfront också upp — genom en avslöjande artikel av Elisabeth Svensson.

Djurfabriernas inferno och slakteriernas Auschwitz

I ledaren i det först utkomna numret av Djurfront (nr 1/1974) avgav den ungdomliga redaktionen en paroll, som är saklig och väl genomtänkt. Den kunde gott tjäna som förebild för en FN-deklaration om "Djurens rättigheter". Ett par utdrag:

— Människorna behandlar djuren som om de vore till enbart för människornas skull. Kor, grisar och höns tex får sitt existensberättigande först på matbordet eller som skor, mockakappor och möbeltyg, inte att förglömma som klisteringrediens eller söndermalda till gödselmjöl. Andra djur jagas och utrotas för sina pälsars skull, många djur jagas för nöjet att döda. Vissa djur fångas i zoologiska trädgårdar. Hästar och hundar tränas för krig, demonstrationer och narkotikajak. En mängd djur, från möss till apor, experimenteras på i syfte att finna orsaker till människosjukdomar; läkemedel testas på dem liksom krigs- och demonstrationsvapen (vid atomsprängningen vid Bikini 1946 var alla sorters djur utplacerade på och omkring ön). Husdjur anses som ägodelar.

Det gemensamma för alla dessa funktioner som djuren har i det mänskliga

samhället är att de hela tiden förtrycks och används för mänskliga syften. Eftersom vi är emot allt förtryck av människor som förekommer i olika former och grader över hela världen, menar vi att vi också måste ta avstånd från förtryck av djur. Människor tillmätts självklart ett visst värde i sig själva. Djuren däremot menar man vanligen saknar värde som individer — de uppfattas som ting. Men detta är oacceptabelt, eftersom djuren också är kända varelser. Djur har ett egenvärde och vi har inte rätt att förtrycka dem. — Vi vill med Djurfront skapa ett organ för propaganda och debatt om förtrycket av djur. Tidningens grundval är följande paroller:

MOT ALLA FORMER AV DJURPLAGERI OCH DÖDANDE AV DJUR — I DJUREXPERIMENT, DJURFABRIKER, SLAKT, JAKT O S V.

Vi kommer främst att belysa djurexperimenten, eftersom djurens lidanden är störst där. Alla former av djurförtryck är emellertid utslag för samma grundinställning och det är den inställningen, vi finner moraliskt förkastlig.

Vegetarism — naturlig följd

Denna rättframma deklaration innebär bl a — enligt tidskriftens upprop — "att vi ser vegetarism som en naturlig följd av vårt ståndpunktstagande för djuren". — Vid mitt samtal med Birgitta Carlsson framhöll hon också att samtliga i redaktionen är vegetarianer. För övrigt yttrades inte så många ord vid min intervju med Djurfronts redaktionsgrupp. Det är en generationsklyfta mellan oss, eller två, och den klyftan är svår att stiga över — från båda håll. Jag kan bara för mig själv konstatera att den här gruppen av studerande ungdomar plus en och annan medicinare och

lärare skiljer sig från genomsnittsungen genom ett allvar; man är på sin vakt. Alla har säkert redan erfär att de gett sig in i ett svårt och krävande företag. Under vägen kommer de säkert också att bli mer och mer medvetna om det. Medkänsla och kraft förenas inte ofta i samma människa. — Både vivotsektionen och matvanorna är våra heliga kor — i omvänd bemärkelse. Ve den, som hindrar läkevetenskapen att experimentera med djur och svenska folket att årligen slakta och konsumera sina 3 till 4 miljoner knorrlösa grisar! Något stöd från massmedia har Djurfronts ungdomsgruppknappast att vänta. Fastän man där fäktar med ord i stället för spjut är det bara en tunn plastfernissa, som skiljer kultureliten från kannibalen när det gäller reell medkänsla med djuren.

Men mitt i allt detta är en tidskrift som Djurfront ett tecken som inger hopp, hjälper oss att se oss själva. Den

är välskriven, omväxlande, i hög grad lättläst — och billig att prenumerera på. (Nordiska Samfundet stöder ekonomiskt.) 6 kr bara kostar helårsprenumerationen: 4 nummer. 15 kr för stödprenumerat. Postgirokontot är 85 70 75-6. Adressen: Djurfront, Järntorgsgatan 4, 111 29 Stockholm. (Hälsans Hus.) Anmäl Dig skriftligt, om Du vill bli med i någon av Djurfronts studiegrupper, som samlas på torsdagarna. Eller ring Birgitta Carlsson, 08/31 35 63.

Du kan också bli med och sprida tidningen som ombud; de bästa tar 100 — 200 ex av varje nummer! Att verka i smått eller stort för djurens väl är att — med Gandhi — "minska bördan av jordens lidande". Att minska lidandet bland djuren är också att minska lidandet bland dem som mest orsakar djurens lidande: människorna. Allt enligt lagen om orsak och verkan, som ingen kommer förbi. Fast det tar lite tid, innan alla begriper det.

REXED OKUNNIG

I TV-programmet om "fasta, råkost, örter", som gick i november, och som gav värdefull information om den sk biologiska medicinen, uttalade sig socialstyrelsens chef, Rexed, om hälsokosterna att där finns en fanatism som stöter bort: man gör gällande att hälsokosten är en universalmedicin som hjälper mot allt, fastän vi vet, tyckte generaldirektören, att någon universalmedicin inte finns.

Detta sätt att resonera är alldeles uppåt väggarna gale. Vad det här är fråga om är ju att hälsokosten är sådan att den har en allmänt gynnsam inverkan på kroppen. I hälsokost ingår intetobak, alkohol, industrisocker, snask, kaffe, läskedrycker, kött, fisk och ägg, och i princip inte heller födoämnen som innehåller onödiga och farliga kemikalier. I stället lägger den tonvikten på råkost, alltså vegetabilier i det skick som naturen själv har frambringat dem; frukter, bär, nötter, grönsaker, rotsaker, cerealier, men accepterar också mjölk och produkter av mjölk, liksom honung. Till hälsolivsföring hör också motion, sol och luft. — Detta har en allmänt välgörande inverkan på kroppens olika delar, och som följd därav försvinner ofta sjukdomar, andra går till bättring. Men ingen klok påstår att hälsolivsföring är som en mystisk mirakelmedicin som botar allt, när som helst.

VECKOPRESSEN STÖRST MEN INTE BÄST

Våra vanligaste veckotidningar har ju ofta artiklar om parapsykologiska ting, UFOs och liknande — som vi också behandlar i Sökaren. Red. för Sökaren läser mycket sällan veckotidningar — men snälla läsare sänder då och då över artiklar därifrån. Själva försöker vi hämta våra informationer från fack- och specialtidningar, experter, seriösa skribenter och d:o böcker. Några kanske ibland tycker att det är "bättre" som står i Saxons Veckotidning, Hemmets Journal eller Allers — än vad Sökaren kan åstadkomma. Men tycker man det, skall man komma ihåg att veckotidningarna inte syftar till att ge vederhäftiga upplysningar, utan att publicera saker som säljer. Det finns visst pålitliga skribenter i veckopressen, men det finns gott om artiklar i "våra" ämnen som är helt missvisande eller felaktiga. Veckopressen vill ju ha sensationer, och då ligger det nära till hands att vända på och förstora en sak till sensationella dimensioner på bekostnad av det sakliga informationsvärdet. Medan veckotidningar, i sämsta fall, blåser upp en händelse till SENSATION, så försöker vi i Sökaren att ta bort allt oväsentligt och missvisande för att visa fram den äkta kärna som blir kvar. Vårt syfte är sakligt informerande. Så ni som vill veta något om det paranormala o s v, läs Sökaren — fast med en sund kritik.

Per Ragnar: Reflexioner

Det var filmpremiär för en tid sedan. Filmen behandlade enligt förhandsreklamen ett reinkarnationsfall. Jag hann inte se den, men enligt en enig kritikerkår var filmen ytterligare ett utslag av "den ockulta vägen". Detta var alltså ett klart negativt omdöme.

Fortfarande kan man i pressen se detta uttryck användas: "den ockulta vägen". Begreppet definieras inte. Det får stå som innehöll det stoff som vi alla känner till. Det vill säga en bit astrologi, lite spökerier, ett pensum djävlerier, lite gud, själavandring, yoga m m. Kritikerna gör

en pyttipanna av sånt som man tror är att inränga under begreppet "övernaturligt". Och en sån röra är självklart inget för den rationelle, klarsynte bedömare att ägna undersökande energi på. Han har kartlagt världen, i politiska termer, kanske i biologiska. Företeelser utanför hans trygga begreppsvärld är ogripbara, ockulta. Den ockulta vägen sköljer bara över de förvirrade.

Men till förvirringen bidrar just dessa snävsynta, som stoppar in det för dem obekanta i en dunkel ram!

Nu är det ingen idé att i detta sammanhang gå i polemik med dessa ordhanterare. De tillhör helt säkert inte den lilla sökande, öppna skara om 3 000 själar som läser Sökaren. Självklart borde de! För den som en gång för alla tror sej ha funnit Tillvarons språk, han är en död själ. Expressens fine kulturredaktör Bo Strömstedt har berättat, att hans kultursida läses av mellan 50—450 000 läsare. De som läser hans sida borde också läsa Sökaren. För i denna tidning kommer man i kontakt med de nya instrument som gör snitt i Evighetens yta. Från själars djup, från skilda kulturer materialiseras här funderingar om Mål och Mening, om Ont och Gott, om Gud och Kärlek. Ämnen som skymtar på Expressens kultursida. Som blir historier om en blåval i Werner Aspenströms tappning. Men som glider undan innan läsaren hunnit hugga tag i späcket.

Det är alltså en nyårsönskan: Sökaren åt flera läsare, inte minst åt de i tillvaron tvärsäkra.

En annan önskan: att året 1976 blir det år då begreppet "den ockulta vägen" försvinner ur vår vokabulär. Även ordet det "övernaturliga" önskar jag en stilla hädanfärd. För det första ska vi ha klart för oss att alla språk är symbolspråk. Såväl matematikens som poesins. Det Evi-ga kan aldrig bindas i det timliga. Men samlade erfarenheter från djupdimensioner börjar finna uttryck. Parapsykologin har så smått tagit till sej vetenskapliga testmetoder och därmed vetenskapliga språk. Lyssna till dem, undersök dem! Och rikta mera ljuset mot det "övernormala". Det gör sökandet lättare, många gånger. Och mer spännande — att tänka som så: allt är till syvende och sist "naturligt". Inget är "onormalt". Blott "okänt". Och det ska göras "känt", "naturligt", framöver fångbart i ett "andligt vetenskapligt" språk.

Björn von Rosen, denne fine, något förbisedde författare, har sagt: "Om du vill varsebli det osynliga, betrakta då mycket noga det synliga."

Se där en väldig sanning!

I ljuset av den blir hoppande bord, mer eller mindre mystiska tecken, en eller annan "anderöst" inte så väsentliga.

Se dej omkring, rikta blicken åt vilket håll du vill. Runt dej finns Guds väldiga bilderbok, Naturen, till avläsning för den som har ögon att se med. Där står allt. Allt finns där. Allt är naturligt, allt är till för vårt växandes skull. I Alltet — som är Gud.

UFO-KONTAKT — NEJ!

National Investigations Committee on Aerial Phenomena, NICAP, i Förenta staterna är en privat organisation för seriös UFO-forskning. Den har en i jämförelse med flera andra UFO-grupper konservativ attityd. Där förekommer inget "snack" om "bröder från rymden", telepatisk kontakt med andligt högtstående utomjordiska intelligenser, Adam-ski-filosofi etc.

I deras tidskrift UFO Investigator september 1975 läser vi att alla UFO-organisationer får rapporter från personer som påstår sig ha haft direkt kontakt med utomjordiska varelser och att NICAP får åtminstone en sådan rapport varje månad. Hundratals "kontakt-fall" har analyserats och nästan utan undantag har de visat sig vara falska. Men detta betyder inte, skriver tidskriften, att alla sådana fall utan vidare kan avvisas. Sträng objektivitet måste iakttagas.

Men starka fall, sådana som svarar mot NICAPs kriterier på trovärdighet och styrka, är i allmänhet av annan typ än kontakt-fallen.

Med kontakt-fall torde NICAP härmena rapporter som innebär mottagande av budskap från rymdintelligenser, inte humanoid-fall.

VAD ÄR FEL MED SKOLAN?

I november gick ett TV-program från Umeå, som behandlade elevers mobbning av lärare. Tydligt är det inte ovanligt att elever uppför sig dåligt mot lärare, och i enstaka fall är det fråga om utstuderad grymhet. Vi vet också att det förekommer åtskillig mobbning elever emellan, och det händer att lärare behandlar vissa, utvalda elever illa.

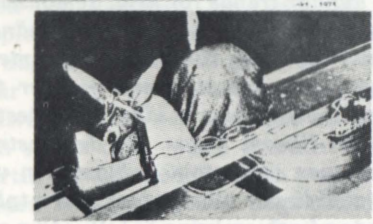
Många av oss har nog personliga erfarenheter av allt detta.

Skolan tycks stå handfallen inför dessa fenomen, dessa utbrott av omänsklig-het. Man är rädd för att klandra barnen; man menar i stället att vissa lärare är olämpliga, därför att de inte kan upp-rätthålla ordningen i klassen, och att vissa elever inbjuder till mobbning, genom sin "svaghet".

Denna attityd från skolans sida är bedrövligh och visar att skolan har misslyckats med sin viktigaste uppgift, att göra de uppväxande människorna till goda, hyggliga och kloka medborgare. Man har misslyckats med karaktärsfostran.

Vad som måste ske är att man i skolan samlas kring goda värden — såsom medmänsklighet, hjälpsamhet, vänlighet, kamratskap osv. Sker detta, och uppfattas detta som viktigt, så finns alla möjligheter att effektivt motverka dålig mentalitet hos barn — och lärare.

DJURFÖRSÖK

PRENUMERERA NUMMRA PÅ DJURFRONT!
P.S. 857075-6

En sida-ur Djurfront

FRED GENOM GEMENSKAP

Vi lever i en tid av många och genomgripande förändringar. Mänskligheten håller på att träda in i en ny tidsålder, *New Age*, och ett av de tydligaste tecknen på detta är uppkomsten av sammanslutningar som inte strävar efter att samla medlemmar, befästa organisation och dogmatik samt kraftfullt föra fram ett eget budskap och söka omvända tveksamma till sin egen tro, utan i stället startar med den bärande idén att gå in i en övergripande, dynamisk utveckling, i mera naturlig mening *växa* och låta kosmiska krafter leda arbetet steg för steg.

I Sökaren (8 och 10, 1972) har berättats om det lilla samhället Findhorn i Skottland, som förlitar sig på att få motta inspiration efter hand som det tillväxer på ett naturligt sätt och upprätthålls av invånarnas entusiasm. Även i Sverige börjar intresset vakna för skapande av yttre och inre samförstånd mellan människor, över alla begränsningar och specialintressen.

Fred genom Gemenskap (Peace through Unity) är en stiftelse i den nya tidsålderns anda. Efter förberedande verksamhet i många år, under vilka idén växte fram och tog form, konstituerades stiftelsen i juni 1975 av tre personer, Douglas och Gita Keiller samt Anthony Brooke. En broschyr sändes ut i ca 300 exemplar för att informera om stiftelsens existens — och möttes omedelbart av ett väldigt gensvar. Ett 80-tal, som erhållit broschyren, svarade direkt och önskade upprätta kontakt, kanske bl a därför att man bara helt anspråkslöst föreslog ömsesidigt utbyte av tankar.

Stiftelsen Fred genom Gemenskap äger inga fasta tillgångar, men makarna Keiller ställer sitt hem Gövik i Särö, ett par mil söder om Göteborg, samt egendomen Ramsjöhall till förfogande.

Då Maharishi Mahesh Yogi (Sökaren 2, 1965; 3, 1966; 9, 1968 m fl) i mitten av 1960-talet besökte Skandinavien, gästade han Gövik (och framträdde i en uppmärksam TV-sändning från Göteborg; det var första gången som en större svensk allmänhet fick kännedom om sk transcendental meditation, TM, som är en form av mantra yoga — i Europa var då hatha yoga, den fysiska träningen, mest känd). Sedan dess har Gövik och Ramsjöhall haft en lång rad gäster, från esperantister till stora grupper tibetanska buddister. Många har hållit mer eller mindre improviserade föredrag för en intresserad krets, som tex Dan Fry (— men tyvärr ledde hans berättelser om UFO-resor till att han på de flesta platser möttes med så stor skepsis

Fr. v. Anthony Brooke, Gita och Douglas Keiller på den sida av Gövik som vetter åt havet.

att det väsentliga i vad han hade att säga om mänskligheten till stor del negligerades).

Bland dem som gästade Gövik är ledaren Himegamisama jämte flera andra representanter för den japanska religionen Tensho-Kotai-Jingu-Kyo (Världsfred genom andlig utveckling). I slutet av 1974 kom sexton tibetanska lamor, bland dem Hans Helighet Gyalwa Karmapa, för övernattnings samt tillfälle att genomföra böner och invigningsritualer. I mitten av september 1975 hade mer än trettio buddister samlats för att utföra en flera dygns koncentrerad fullmåneceremoni, ett väsentligt inslag i deras religionsutövning.

Många åhörare samlades i augusti 1975, när geohydrologen och bionikforskaren Brian St. Clair Corcoran från Nya Zeeland talade om den nya världsbild som nu allt klarare utformas. Särskilt uppehöll han sig vid det märkliga arbete om vattnets sanna natur som utförts av österrikaren Viktor Schauberger (Sökaren 7, 1973) vilkens son Walter sedan länge sökt fullfölja faderns verk och omsätta allt fler av idéerna i praktiken vid Pythagoras-Kepler-Schule.

Gita Keiller är född i Danmark, men som missionärsdotter tillbringade hon många ungdomsår i Indien. Vid 15 års ålder började hon tillämpa en självständig meditationsteknik. Hon har den

sällsynta förmågan att när hon så önskar kunna försjunka i absolut stillhet, fri från yttervärldens sinnesintryck. Men detta är ändå ett i högsta grad medvetet tillstånd, i kontakt med andliga energier. Så tillkom boken *Låt livet leva* (recenserad i Sökaren 8, 1975) i dialogform. Den har också utkommit på engelska hos Mitre Press, London.

— Vi tror att det finns en djupare mening med all utveckling, säger Gita Keiller, något som inte omedelbart kan förstås men som man kan öka sin känslighet för och därmed bidra till på ett positivt sätt. Det blir ju alltmer uppenbart att någon varaktig fred i vår värld inte kan uppnås genom skriftliga internationella överenskommelser. Vad som krävs är en förändring i människors hjärtan, hos allt fler individer. En sådan gemenskapskänsla och förtroende blir då den fasta grunden. Kan man lösa de inre konflikterna hos enskilda människor försvinner därmed också mellanfolkliga. Och det blir inget statiskt tillstånd, det blir ett dynamiskt. Vid andligt utbyte är det inte bara något som sker mellan människor direkt, på bredden. Det är en vertikal process också, vi når gemenskap på ett högre plan.

Mänsklighetens största problem i dag skapas genom kampen mot naturen, strävan att behärska livsmiljön i stället för att samarbeta med den, leva i naturen som en del av den.

Av Bertil Nilsson

Anthony Brooke — som man kan ha turen att träffa vid hans återkommande besök på Gövik — är globetrotter och författare. Efter femton års resor, under vilka han knöt många kontakter med olika andliga rörelser, fann han i samhället Findhorn i Skottland en fast punkt för sitt arbete. Och då han i början av 70-talet första gången gästade Gövik, såg han dess möjligheter som ett centrum för att sprida upplysning om universell fred och förståelse, och han ägnar nu mycket tid och kraft åt stiftelsen Fred genom Gemenskap. Hans bok *Towards Human Unity* kommer inom kort på Mitre Press i London.

Brooke är bl a medarbetare i International Cooperation Council, som har bred uppslutning och årligen ger ut en bok där grupper som har anknytning till *New Age* får presentera sin verksamhet på en sida med ca 200 ord. Senaste utgåvan omfattade 140 presentationer, men antalet stiger.

Stiftelsen Fred genom Gemenskap vill främja gemenskap mellan alla sökande grupper och enskilda människors kamp för att komma till klarhet, men mest av allt påminna om Enheten, upphovet till den skapelse av vilken vi bara är en del. Ständig påminnelse om släkt-samhörighet, inte bara med vårt mänskliga släkte utan med alla uttryck för det eviga och omanifesterade Liv som ligger bortom tid och rum och är hela skapelsens ursprung, kommer att hjälpa oss sträva för helhetens bästa — utan snäva, isolerande och egoistiska tendenser, individuellt eller nationellt. När viljan till enhet börjar demonstreras i kärleksfulla handlingar kommer vår värld att andas den dynamiska Fred, som ger varje uttryck för Liv möjlighet att fritt demonstrera och *leva* sin sanna gudomliga identitet — detta är ett litet utdrag ur informationsbroshyren.

Stiftelsen söker inte i första hand nya medlemmar, men vill upprätta kontakter och utbyta material av ömsesidigt intresse. Alla som tar del i aktiviteter bidrar med vad de har möjlighet till och kan uträtta, det skall kännas äkta och naturligt. Den ekonomiska säkerheten för stiftelsen grundar sig på tro och tillit till den Gudomliga försyn som demonstreras i givandet och mottagandet i naturen och ofta också människor emellan — och alltid mellan Skaparen och skapelsen.

I hjärtat av Sörmland, ca 14 mil sydväst om Stockholm, välkomnar konstnärinnan Mariana Lindbom (Sökaren 2, 1972 och 5, 1973) själsfränder i samma anda och med samma målsättning som

Douglas och Gita Keiller på Gövik. På Björnkulla Center i Flen har Mariana dock endast plats för två gäster samtidigt — och de skall helst vara stora djurvänner!

Fred genom Gemenskap vill bidra till ett växande världsomspännande brödraskap mellan människor, som oberoende av sina relationer till andra organisationer söker ge uttryck åt en livshållning som är nödvändig för byggandet av varaktig fred och utvecklingen av en civilisation av världsmedborgare, individer, som vill förverkliga ett sant och riktigt sätt att leva och som genom kraften av sin utstrålning och genom att leva som exempel inspirerar och uppmuntrar andra till samma aktivitet. Att öppna, vidga och fördjupa en inre förståelse, rena hjärta och sinne, är en nödvändig process för nutidsmäns-

niskan.

Det måste först demonstreras enighet och fred hos ett ökande antal individer innan det kan bli någon varaktig fred i världen — men då framträder i stället freden av sig själv som en naturlig följd av människors förändring. Konflikter, fruktan och disharmoni skall först försvinna på det individuella planet, innan man kan vänta sig verkningar av större omfattning.

Stiftarna avser att publicera informationsmaterial i stiftelsens anda, ordna möten, föredrag, seminarier och diskussioner, allt i syfte att vidga människors sinnen och sprida allt större ömsesidig förståelse. Ett bibliotek med böcker, skrifter och broschyrer, som har anknytning till stiftelsen och kan ge information om den snabbt föränderliga världen, håller på att byggas upp.

TACK O GUD FÖR

BUDDHA, LAO-TSE OCH ZARATHUSTRA

TACK O GUD FÖR

SOKRATES, PLATON OCH JESUS

TACK O GUD FÖR

FRANSISCUS, BRUNO OCH PASCAL

TACK O GUD FÖR

GANDHI, CAMILO TORRES OCH MARTIN LUTHER KING

TACK O GUD FÖR

DANILO DOLCI, MODER TERESA OCH ABBÉ PIERRE

TACK O GUD FÖR

ALLA DE KVINNOR

SOM SKYMTS BAKOM MÄNNEN

TACK O GUD FÖR

ALLA DE ANDRA

MED ELLER UTAN HELGONNAMN

TACK O GUD FÖR

ALLA DESSA

SOM SETT OCH SER

MED ÖPPNA ÖGON

SOM KÄNT OCH KÄNNER

LIVETS STORA KRAFT

Eva Jagrell-Åkesson

Ur diktsamlingen *Dansa min själ* av Eva Jagrell-Åkesson som utkom på förlaget Eremitpress, Viken, 1975.

TIDNING FÖR TEFATSVÄNNER

Det "historiska" första numret av UFO-Information från 1969 (till höger) och ett nummer från 1975.

Reportage: JAN-OVE SUNDBERG

Riksorganisationen UFO-Sveriges tidning **UFO-Information** växte fram i slutet på 60-talet, då intresset för UFO fick ett uppsving här i landet. Numera nedlagda tidningar som **Tid och Rum** och **Galax** hade banat vägen, och i oktober 1969 såg det första numret av **UFO-Information** dagens ljus. Det kom till under ganska primitiva omständigheter. De första numren vevades fram för hand på en färgduplikator. Rent tekniskt sett blev resultatet knappast fulländat, men UFO-basen Carl-Axel Jonzon och hans medarbetare var ändå ganska nöjda, åtminstone vad innehållet beträffar. Den dåvarande redaktionen och hjärntruster bestod av Jan Lind (nu chefredaktör) Jaan Noor, Sivert Karlsson, Lennart Karlsson

och Leif Nässlin, samtliga boende i Motala, där Riksorganisationen UFO-Sverige hade upprättat sitt högkvarter.

Med ett innehåll av pressklipp, översättningar från utländska tidskrifter och egna artiklar såldes tidningen till medlemmar, intresserade och andra som fått smak på den fascinerande UFO-gåtan. Och upplagan steg.

1970 inköptes den första eldrivna färgduplikatorn. Samma år gav Motala fritidsnämnd hjälp med elstencilering — så nu kunde man också ta in bilder i tidningen. Vid nyåret 1971 var upplagan uppe i 150 exemplar. Men så meddelade Fritidsnämnden plötsligt att det var slut med bidrag från deras sida, kommunens resurser räckte inte

till. Så organisationen blev tvungen att köpa in egna maskiner.

Under 1971 var antalet UFO-grupper uppe i 30, och rapporterna om UFOs ökade markant. Men man tvingades minska utgivningen från 10 till 8 nummer per år. 1972 hade grupperna ökat till 45, och tidningsupplagan steg till 600 exemplar. Nu köpte man in en Rotaprint A 3 offsetmaskin, en falsmaskin, en elektrisk häftapparat, en framkallningsmaskin och en IBM skrivmaskin med kula — som var nödvändig för att kunna byta stilsort. Tidningen fick ny layout och ett nytt omslag, det tredje i ordningen. Sidantalet ökades, men på grund av tidsbrist skars utgivningen ner till 6 nummer per år.

Nu fick man också internationella

kontakter. UFO-organisationer i bl a USA, England och Australien hörde av sig. Tidningen **UFO-Information** i Sverige var snart känd i många länder.

Översättningar ur tyska, engelska, amerikanska, franska, spanska, italienska och portugisiska tidskrifter och böcker blev välkomna bidrag i **UFO-Information**.

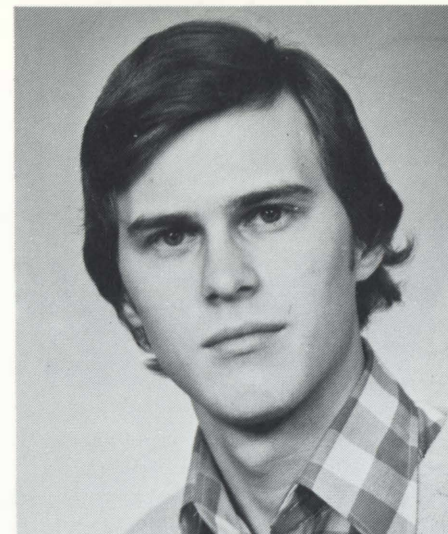
1972 övertogs redigeringen av fil. mag. Olle Öhman, en f d journalist med omfattande bakgrund från dagspress och nyhetsbyråer. Som språklärare på fritiden behärskar han flytande engelska, franska, tyska och spanska, plus en del andra språk något så när. Olle Öhman blev ett viktigt tillskott för **UFO-Information**s vidare utveckling. Huvuddelen av det utländska materialet bevakas och översätts av honom, men också svenska bidrag redigeras i dag av Olle Öhman — som beskriver sig själv som "okändis i alla sammanhang" men som i det närmaste är oundgänglig för Riksorganisationen **UFO-Sverige**.

I dag har **UFO-Information** en upplaga på 1 800 exemplar, och den ökar stadigt.

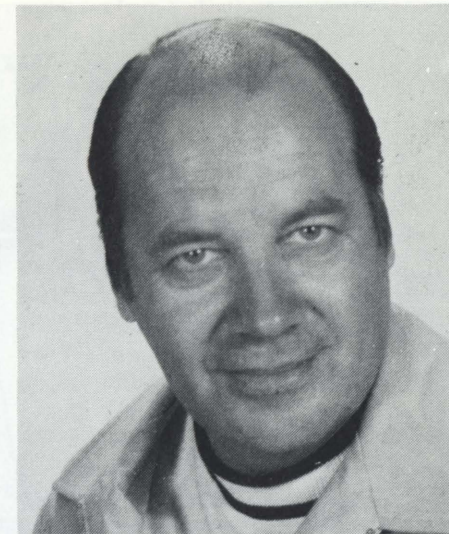
Sökarens reporter har träffat UFO-basen Carl-Axel Jonzon (CAJ) på hans nya UFO-högkvarter i Lagmansberga utanför Skänninge och gjort något av en "skjutjärnsintervju" med den man som drivit fram Sveriges största UFO-organisation och sparkat igång den intressanta tidningen **UFO-Information**.

— Vad är orsaken till tidningens framgång, och vad är egentligen syftet med den?

CAJ: En orsak till vår framgång med **UFO-Information** är att det här i landet finns behov av en på UFO specialiserad tidskrift. Syftet med tidningen är att göra folk uppmärksamma på att det finns annat än jordnära ting. Det torde vara varje människas rätt att kunna få veta allt som finns att veta — även allt om UFO! Vi vill informera på ett så populärt sätt som möjligt — sedan får läsaren dra sina egna slutsatser. Vi har aldrig utgett oss för att representera den yttersta sanningen. Vi återger bara vad människor säger att de varit med om. Det går inte att göra tidningen på annat sätt, för då ljugar man. Det finns inte en chans att kolla upp allting. Anta att någon ljugar för oss — om han vidhåller lögnen, så står vi där. Vår attityd är att varje människa själv får bedöma innehållet i vår tidning. Vi gör så gott vi kan med de knappa resurser vi har.

Jan Lind, 23. Chefredaktör för **UFO-Information**. Ansvarar för tidningens planering och innehåll. Har tillhört redaktionen sedan starten 1969.

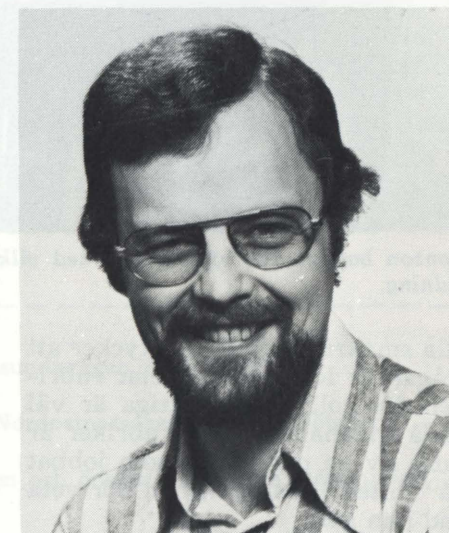
Olle Öhman, 52. Redigerare och översättare av **UFO-Information**s utländska material. En "okändis i alla sammanhang" — som blivit i det närmaste oundgänglig för organisationen.

— När vi nu ändå är inne på det, ni kan alltså inte kontrollera att de artiklar ni tar in är sanningsenliga?

CAJ: Nej, det kan vi inte. Men det är ju så att författaren själv får stå för sin artikel. Och så vill jag framhålla följande: De **UFO**-tidningar som gör anspråk på att vara seriösa är rena rama bedragarna! För det går inte att kolla en UFO-händelse till 100 procent! Kollar man upp den till 99 procent, så finns det i alla fall en resterande procent. Det kan kosta ända upp till hundra-tusen kronor att kolla upp ett enda fall, ändå har man inte kollat det mer än till 70 procent.

Thorvald Berthelsen, 37. Sköter fotosättningen av **UFO-Information**. Sköter kontakten med pressen och anordnar på många håll i landet föredrag och **UFO**-träffar för att sprida information om fenomenet **UFO** och riksorganisationen.

Olov Petersson, 37. Mannen bakom rubrikerna. Som f d anställd på **United Press** ingår han i **UFO-Information**s redaktionsledning där han nu är ansvarig för tidningens utseende och layout.

Carl-Axel Jonzon, 47. Ordförande i Riksorganisationen UFO-Sverige och ansvarig utgivare för UFO-Information.

Jonzon bakom den offsetpress med vilken man trycker Sveriges största UFO-tidning.

alla smakriktningar. Jag tycker att frågan är löjlig. Vad spelar rubriken för roll? Det viktiga är väl ändå innehållet! Våra rubriker är satta av en proffsskille som jobbat på United Press, och han bör veta vad han gör.

— Men är inte en rubrik som **UTOMJORDISKA VARELSER PÅ NATTLIG SPANINGSTUR** I MANTORP ganska förhastad — hur vet man att det var utomjordiska varelser och att de var på en

nattlig spaningstur?

CAJ: Att det var utomjordiska varelser i det här fallet får nog anses klarlagt, men att de var ute på en nattlig spaningstur är kanske en aning förhastad att påstå. Men jag säger det än en gång: rubriken är inte så viktig. Innehållet i artikeln är huvudsaken.

— UFO-Information är ju en tidning för och om UFO. Varför innehåller den då så mycket rymdartiklar?

CAJ: Tidningen måste ju vara saklig på något sätt...

— Är inte UFO-materialet i den sakligt då, menar du?

CAJ: Jo, vänta nu! Det var inte så jag menade. Folk som inte är insatta i UFO-frågorna lika bra som vi är som jobbar med dem, tycker att det mesta så att säga "hänger i luften". Vi tar in rymdartiklar för att vi vill stabilisera tidningen med material av mer teknisk natur, sådant som man kan ta på så att säga. Och så är det ju det att man inte alltid har tillgång till så mycket UFO-material, och då tillgriper vi artiklar om rymden som en utfyllnad.

— Tar UFO-Information således för utfyllnadens skull in vilka artiklar som helst i stort sett?

CAJ: Ja. Men vi tar inte in artiklar som kan vara skadliga för UFO-verksamheten. Vi har nekat en enda artikel under årens lopp. Artikel-författaren var arg för att vi inte fick någon respons från ufonauternas sida! Han skällde med ord som "guddjävlar" och liknande, och det ansåg vi vara högst olämpligt att ta in i en tidning som UFO-Information.

Carl-Axel Jonzon har ur egen ficka lagt ut omkring 80 000 kronor på tidningen UFO-Information. Och trots att upplagan snart är uppe i tvåtusen exemplar, går tidningen fortfarande med förlust. Som alla ideella organisationer brottas Riksorganisationen UFO-Sverige med ekonomiska problem — som man försöker lösa med hjälp av stödfonder och insamlingar av olika slag.

— En sista fråga, har UFO-Sverige och dess tidning någon framtid?

CAJ: Det hoppas vi verkligen! Ett bevis på att det finns ett stort behov av en organisation av den här typen är att medlemsantalet ökar, liksom också UFO-Informationens upplaga. Och intresset för fenomenet UFO har fått ett starkt uppsving under de senaste åren. Vi anser att information kring UFO är mycket betydelsefullt. Endast genom att verkligen studera fenomenet UFO kan man tränga in i gåtan, och en dag når vi kanske en meningsfull kontakt med de intelligenser som övervakar oss.

Den som är intresserad av Riksorganisationen UFO-Sverige och dess tidning UFO-Information kan för att få ett provexemplar skicka 4 kr till följande adress:

Riksorganisationen UFO-Sverige
Box 311, 591 03 Motala 3.

Bermudatriangeln

I oktobernumret av den amerikanska tidskriften *Fate* har en skribent, Larry Kusche, en kritisk artikel om den s. k. Bermudatriangeln. Ganska många författare har ju i böcker och tidningsartiklar skrivit om mysteriet att många flygplan och fartyg försvunnit inom ett område i Atlanten mellan Florida, Bermuda och Puerto Rico. De har menat att det finns en mystisk förklaring till försvinnandena, men Kusche anser att det genomgående går att finna naturliga förklaringar, om man bara söker sådana.

Det är vanligt att pseudovetenskapliga skribenter hänvisar till att det vetenskapliga etablissemangen förföljde Galilei, skrattade åt bröderna Wright och bestred Einsteins teorier, och Larry Kusche menar att det är bra att vi påminns om detta. Men, frågar han, är det verkligen så att dessa skribenter leder sina läsare till att tänka själva, så som de påstår? Gör de sig inte skyldiga till samma fel som de beskyller den ortodoxa vetenskapen för? Ignorerar de inte sådana fakta som inte passar till den uppfattning de lägger fram?

Kusche har själv studerat legenden om Bermudatriangeln och skrivit en bok om den, *The Bermuda Triangle Mystery Solved* (Harper & Row, 10 dollar). Ständigt har han funnit att fullt naturliga förklaringar är möjliga — och att de pseudovetenskapliga skribenterna inte alls uppmuntrar sina läsare att tänka kritiskt, utan bara lägger fram en rad märkliga "fakta" som läsaren får svälja. De sysslar inte med forskning för att få reda på verkliga fakta, de hämtar upplysningar från andra skribenter, som är lika otillförlitliga som de själva, och de gör sig skyldiga till förvanskningar, om de erhållit korrekta informationer.

De mystiska försvinnandena, påstår skribenterna, har skett när vädret varit utmärkt; inget av fartygen har lyckats sända ut nödrop, och varken vrakspillror, olja, överlevande eller lik har någonsin påträffats; flottan och kustbevakningen har varit helt oförmögna att förklara händelserna, osv. En del skribenter antyder också att myndigheterna vet att utomjordiska krafter är inblandade — men den sanningen kan inte släppas ut, eftersom den skulle orsaka panik...

Men dessa skribenter är mycket opålitliga. Om de skriver att det var

vindstill, att kustbevakningen var ur stånd att fatta vad som hänt, att "experter" inte kunde lösa mysteriet osv, så betyder inte detta att så varit fallet. Fakta kan vara helt andra. Bermudamysteriet har skapats av pseudovetenskapliga skribenter som för att kunna berätta en god historia lagt till en del och dragit ifrån annat. För att kunna bedöma de olika försvinnandena och avgöra hur pass "mystiska" de varit måste man ifrågasätta varje detalj i vad som skrivits och göra egna efterforskningar.

Några skribenter har skrivit om fartygen *Rubicon* och *Connemara IV*, som påträffades mystiskt övergivna av besättningen. Men de har aldrig nämnt att en orkan svepte över området strax dessförinnan. — När det gäller lastfartyget *Marine Sulphur Queen*, med svavel ombord,

menar dessa skribenter att det var ett mysterium att inget lager av flytande svavel påträffades på havets yta. Men, säger Kusche, svavel är dubbelt så tungt som vatten och sjunker! Även om man inte kan veta exakt vad som hände med detta fartyg, så nämndes ändå fem möjliga, naturliga förklaringar i en officiell rapport — men denna ignorerades helt av skribenterna. (Det kunde bl. a ha skett en explosion i lasten, eller skeppet kunde ha brutits i två delar, vilket tidigare skett med fartyg av den typen.)

I fall efter fall som Larry Kusche har undersökt, har han funnit naturliga lösningar på egendomliga försvinnanden av flygplan och fartyg inom Bermudatriangeln. Sensationsskribenternas redogörelser har visat sig oriktiga.

Ge Ditt sinne en chans . . . och förändra Din världsbild

Vid närmare eftertanke blir man klar över att vårt sinne är den värdefullaste styrka vi besitter. Din plats i livet bestäms av hur mycket Du lär att utnyttja denna inre kraft. Du har kanske ännu inte medvetet börjat använda något av den mentala kraft Du redan besitter.

Vi har alla förmågan att vända ett problem till något positivt, varje besvikelse till en förhoppning, varje invändning till ett svar o s v.

Genom att utnyttja Din inre sinnesstyrka och mentala kraft är det lättare för Dig att använda de kunskaper Du nu har.

Inre Personlig Utveckling (IPU-metodiken) vill visa Dig att Du verkligen besitter denna styrka och kraft. Du lär Dig bl a hur Du utvecklar och fokuserar denna förmåga, så att Du medvetet kan dirigera den. IPU-metodiken kan ge Dig ett helt nytt och positivt synsätt, som utvecklar Dina inre egenskaper och insikten om Dig själv och Din plats i livet.

INRE PERSONLIG UTVECKLING (IPU)

Stockholm: instruktör Maria Rost, Råsundavägen 19, 171 52 Solna
telefon 08/730 32 05

Göteborg: instruktör Gerd Ellholm, Nordostpassagen 69, 413 11 Göteborg
telefon 031/24 10 17

Jag är intresserad av IPU-metodiken och önskar ytterligare information.

Namn:

Adress:

telefon:/.....

KOSMISKA FANTASIER

Avslappnings- och meditationsmusik.
Kompositör och pianospel: Jan Sandell.

Härmed beställes st. LP-skivor kosmiska fantasier à 25:— sv. kr. per st. (moms inräknat).

Att sändas per postförskott, FRAKT-FRITT vid order av 3 st.

Till

KOSMOS

Box 9315

541 03 Skövde 3, Sverige
(v. g. skriv tydligt)

Namn:

Adress:

A. Information om elixiret, den 250-åriga "Haarlemer healing oil".

B. Information och demonstration av professor Lakhovskys

MWO-kroppsenenergialstrare m m

Positiva referenser finns.

C. Din personliga BIORYTM uträknas enl. medicinalrådet dr Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.

2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl a varje bilförare — enl statistiskt underlag.

D. Alltmer populära manastrålande

LAPIS LINGUA

den mexikanska,

tjusigt turkoskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — positivt testad och lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister — kan erhållas genom undertecknad. Många positiva uttalanden om L. L. finns av lyckliga ägare.

HARALD SCHUBERT

S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm
Tel. 08 - 33 19 32

VATTUMANNEN

Bokhandel och postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Drottninggatan 83, Stockholm

Meditation, yoga, astrologi, massage, akupunktur, makrobiotik, flygande tefat, skivor, affischer, rökelser.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN

Box 45096

104 30 Stockholm

BUDDHISTISK LITTERATUR

Everyman's Ethics

Fyra av Buddhas tal i engelsk översättning av Narada Maha Thera.

32 sidor, 5:—

Buddhistisk meditation

av Francis Story

32 sidor, ca 7:—

Buddhismen i ett nötskal

av Narada Maha Thera

80 sidor, ca 15:—

Kan beställas från

BUDDHASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

De svenskspråkiga titlarna finns även i bokhandeln.

Buddhistisk gemenskap

Förbundet Buddhistisk Gemenskap i Stockholm, som bildades 29 maj 1974, har sammankomster på torsdagskvällarna — med undervisning i Dhamma, uppläsning av buddhistiska texter, meditationer m. m. Den 25 maj firade man det buddhistiska nyåret, **Vesak**, med en sammankomst i Lorensberg. På programmet fanns bl. a. puja, musik och uppläsning.

Förbundet utger också en liten tidskrift, **Buddhistisk Gemenskap**. Där hittar vi bl. a. följande visdom:

Ur **Buddha talade och sade** (till svenska av Åke Ohlmarks):

"Lämpligt tal är det som varken skadar dig själv eller andra."

Subhasita Sutta

"Dina missgärningar har inte begåtts av dina föräldrar, inte av dina bröder eller systrar, inte av dina vänner eller släktingar, inte av munkar och präster, inte av gudarna; dina missgärningar har begåtts av ingen annan än dig själv — och det är du själv som får skörda deras frukter."

Devaduta Sutta

"Det ligger i tingens eget väsen att vi måste räkna med möjligheten att skiljas från allt som är oss nära och kärt."

Mahaparanibbana Sutta

"Sök inte eder tillflykt hos någon utom eder själva."

Mahaparanibbana Sutta

"Att äga ger bekymmer, rikedom är snart förlorad och världsligt gods försvinner."

Jara Sutta

Adressen till Förbundet Buddhistisk Gemenskap är: Box 97, 101 21 Stockholm.

Fritt valt ämne

I Sökaren 7/1975 berättade jag att Järfälla kommun bland sina ca 140 förslag till ämnen i fritt valt arbete (FVA) på grundskolans högstadium hade med parapsykologi. För att det skall kunna bli en grupp måste 13—14 elever, som i skolsammanhang kallas för halvklass, välja samma ämne. Ungefär 45 av ämnesförslagen kunde förverkligas. Mer än två tredjedelar av förslagen, och bland dem parapsykologin, stannade alltså endast på papperet. Varför då? Det kan finnas flera orsaker. Eleverna vet inte vad många av de föreslagna ämnena innebär. Parapsykologin hör onekligen dit. Somliga ämnen lockar deltagare därför att någon representant för ämnet åker runt till skolorna och på morgonsamlingar eller liknande tillfällen talar om vad man kommer att göra under FVA-timmarna. Ännu har dock ingen gjort reklam för parapsykologi i Järfälla skolor. Till våren 1976 skulle det kanske behövas.

Katarina Ed

MAGNUS STENBOCK

TANKAR OCH SYNUNKTER

TREDJE UPPLAGAN

Innehåller bl a: Miljöförstörelsen såsom följd av materialismen och tekniken; Rodösheten såsom följd av traditionsupplösningen och bristen på religion; Kulturförslaget; Hälsans betydelse; Valfärdens avigsidor; Vad de primitiva kulturerna kunna lära oss; Fakta angående riskerna med kärnkraften (bl a enl. — hittills ej översatta — verk av ansedda amerikanska forskare).

Grevinnan Ebba Lewenhaupt skrev (om första uppl.) i Lunds Veckoblad: "Få har haft mod att så ärligt framlägga sina åsikter och bryta en lans för sanningen." — "Många blixtrande idéer, som skulle kunna lysa och upplysa en värld." — "Magnus Stenbock skulle kunna göra sig hörd som en stormklocka."

Dr. S. Gunnar Edlund (om andra uppl.) i Nya Wermlands-Tidningen: "Utan tvivel ger Stenbock i sin bok uttryck för vad en mängd människor i detta land tycker och tänker men ej alltid vågar röja vare sig i tal eller skrift."

Red. Berry Johnson i Karlskoga Tidning: "Magnus Stenbocks bok innehåller massor med för de makthavande i landet obehagliga sanningar."

Red. Gösta Hellbeck i Norrköpings Tidningar: "På ett i dag politiskt och i övrigt hyperaktuellt område — miljöförstörelsen — kan Magnus Stenbock faktiskt räkna sig såsom föregångare. De teser han förde fram och de förutsägelser han gjorde redan i sin boks första upplaga har visat sig riktiga."

RIKT ILLUSTRERAD

Pris 48 kr (självkostnadspris)

Best. hos Greve M. Stenbock, Herrborum, 614 00 Söderköping

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÅSKÄDNING

eller Mystisk Kristendomslära
av Max Heindel

belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.

Kr 49:— plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP

svenska sektionen

Box 40261, 103 44 Stockholm 40

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr.

Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj,

Danmark

Gabrihel Astrolog

Noggrant utförande av muntlig och/eller skriftlig prognos efter födelsedatum, ort och klockslag.

Observera, analysen kan även inspelas på kassetband. Om så önskas, utarbetning av analys efter egen strukturell presentation, "syntograph", och integrerad astrobiorytmisk prognos i kurvaform.

Gärna personliga besök.

Tel. 08-755 90 75

GABRIHEL MASELL

Vikingavägen 11

182 63 Djursholm

Kontakt

Flicka/kvinna 27 år, optimistisk o idealistisk, ibland lessen o nedslagen, självständig o glad, lite självupptagen o stöddig, ömsom sträv o tvär, ömsom mjuk o smeksam. Tycker om människor, kramar o kontakt, god mat, skärgården, att prata o fundera över livet. Intresserad av livsåskådningsfrågor, parapsykologi, människor o astrologi. Saknar nån att krama o kramas av, att dela mina tankar o min tid med. Du behöver inte dela alla mina intressen, får gärna ha egna som avviker från mina. Bosatt i Norrköping.

Svar till "Skytt 167/52", Sökaren f v b

Läkare legitimerad (psykolog) 45—70 år sökes för psykoterapikorrespondens, för gemensamt behov.

Svar till "Sara, norr om Polcirkeln", Sökaren f v b

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:— i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:—. Moms. inräknad.

LIVET FORTSÄTTER EFTER DÖDEN!

Spiritualismen ger bevis.

Begär vår boklista med senaste nyheter!

Bokförlaget Excelsior AB

Box 5314, 102 46 Stockholm 5

Vid ett tillfälle, när han blev tillfrågad om någon någonsin hade överträffat metoden som han undervisar i, lär Maharishi Mahesh Yogi ha svarat: "Endast en person som jag vet. Han har nått det sanna Gudsriket. Han är den där amerikanen som skrev TIGERNS TAND."

Ur **IN MY SOUL I AM FREE**
av Brad Steiger

Pris kr 10:— + porto

Paul Twitchell har i sin bok TIGERNS TAND på ett fascinerande sätt berättat om sin färd genom de andliga världarna.

Pris kr 20:— + porto

ECKANKAR, NYCKELN TILL DE DOLDA VÄRLDARNA, sex stendrade häften.

Pris kr 35:— + porto

ECKANKAR I SKANDINAVIEN

Fack

104 32 Stockholm 19

Leva vettigt

**Här återges ett avsnitt ur ”Lär dig leva vettigt!”
av A. Ellis och R. A. Harper, utgiven på Natur och Kultur
1975. Se recension på nästa sida!**

Mary Manahan kom till mig (A.E.) den ena terapitimen efter den andra och klagade alltid över att hennes man inte älskade henne, att han aldrig gav henne vad hon önskade sig och att han därför inte var något att ha. Såvitt jag kunde se, var hennes klagomål åtminstone till hälften berättigade. Tim Manahan var nämligen knappast den bästa av äkta män här i världen, och de flesta kvinnor skulle, om de hade varit gifta med honom, säkert ha klagat bittert över hans hänsynslöshet och försummelse. Men även efter att ha medgivit detta för Mary, vägrade jag att instämma i hennes klagomål. Som väntat vände hon då sin vrede mot mig.

”Men hör då på!” utropade hon. ”Ni har ju själv sett Tim, och ni medger att han ofta är ovänlig och hänsynslös mot mig — i synnerhet nu när jag är gravid igen och skulle behöva extra hjälp. Hur kan ni då säga att jag inte har rätt att klaga?”

”Det sa jag inte alls”, svarade jag lugnt. ”Ni har all rätt i världen att klaga, om ni så vill — precis som ni har all rätt i världen att begå självmord, om det är detta ni vill. Det enda jag egentligen vill ha sagt är att om ni fortsätter att klaga på det sätt ni har gjort under de senaste veckorna, kan ni lika gärna skära halsen av er direkt — för det är faktiskt vad ni gör. Ni bara ökar ert eget blodtryck hela tiden. Och på vilket sätt hjälper det er själv och ert ofödda barn?”

”Men ni tycks inte förstå. Det är ju hans fel att jag är så olycklig. Det är han som handlar illa, inte jag.”

”Det är sant: det är han som handlar illa. Men ni handlar ännu värre. Efter som han inte gagnar er med sitt beteende, finns det ännu större skäl till att inte ni gör likadant. Och i jämförelse med den skada ni gör er själv, handlar han nästan som en ängel. Det är nämligen ni som nästan tar livet av er själv, inte han.”

”Men hur ska jag kunna hindra honom från att handla som han gör? Det är det verkliga problemet, såvitt jag kan se.”

”Ja — som ni ser det. Men som jag ser det är problemet först och främst: Hur ska ni hindra er själv från att handla så som ni gör? När ni har gjort det, får ni kanske en möjlighet att hjälpa honom

till en förändring.”

”Vad menar ni? Hur kommer han att bli förändrad av att jag handlar annorlunda?”

”Mycket enkelt. Ni säger att er man älskar er mycket mindre än ni önskar att han gjorde och att han handlar mycket värre än ni vill att han ska göra. Och i detta är jag enig med er eftersom jag själv inser efter att ha talat med honom att han inte älskar er särskilt mycket eller behandlar er särskilt väl.”

”Där ser ni! Till och med ni erkänner att han inte behandlar mig väl.”

”Ja, till och med jag erkänner detta. Men det är inte huvudsaken. Huvudsaken är att ju värre ni behandlar honom därför att han behandlar er så illa, desto värre kommer han att behandla er. Och ju mer ni slår honom i skallen för att han inte älskar er, desto mindre kommer han att älska er. Om ni verkligen vill att han ska behandla er bättre — vilket ni säger att ni gör men inte gör något för att få till stånd — då borde ni uppenbarligen älska honom mer och behandla honom mindre kritiskt, framför allt då han är elak och hänsynslös. Kan man nämligen ge en människa kärlek och vänlighet när hon med sina handlingar inte förtjänar det, då kommer hon tydligt att inse att man verkligen älskar henne. Och om han under sådana omständigheter ändå inte älskar er mer eller behandlar er bättre, då finns det tyvärr ingenting som kan få honom över på er sida.”

”Men det var han som började att behandla mig illa, inte sant?”

”Det kvittar. Om han behandlar er illa och ni sedan kritiserar honom för att han behandlar er illa, kommer han bara — precis som han har gjort — att svara med att behandla er ännu sämre. I själva verket kommer han säkert att glömma att det var han som behandlade er illa från början och hävda att han behandlar er illa nu *därför* att ni kritiserar honom.”

”Det är precis vad han gör.”

”Där ser ni! Ni kan alltså inte vinna genom att agera som ni nu gör. Men om ni genomför spelet annorlunda och återgäldar hans brist på kärlek med *ökad* kärlek och vänlighet, då har ni åtminstone en chans att vinna lite av hans kärlek.”

”Men är det rättvist? är jag *tvungen*

att handla på detta sätt efter vad han har gjort?”

”Nej, det är inte rättvist. Men vad betyder det? Frågan är fortfarande: Vad ämnar ni göra för att vinna er mans kärlek annat än att banna? När tänker ni sluta upp med allt detta nonsens om att det är inte rättvist och i stället göra ert liv *rättvisare*?”

Som vanligt blev det ett tungt arbete att övertyga patienten, och flera gånger var hon på vippen att ge upp terapin av besvikelse. Men med styrkan i min övertygande logik vann jag till sist, och hon provade i flera veckor med att visa sin man mera kärlek och mindre kritik, trots att han var sitt vanliga hänsynslösa jag. Därefter hände nästan ett under, och bara fyra terapitimer senare kunde Mrs Manahan berätta en helt annan historia:

”Jag vet inte riktigt hur ni kunde bedöma Tim så väl”, sade hon, ”men ni träffade verkligen huvudet på spiken. I tio dagar var han den värsta knöl i världen, vägrade att hjälpa mig med de tunga sysslorna i huset, stannade till sent på kontoret nästan varje kväll och antydde till och med att han skulle börja på nytt igen med en av sina väninnor. Men fastän det till att börja med nästan tog livet av mig, bet jag samman tänderna och sa (precis som jag har hört er säga så många gånger till mig): 'Al right, nu är han sitt gamla lumpna jag igen. Jag kommer inte att dö av det. Jag gillar det inte, men jag behöver inte ligga och gråta hela natten över det.' Och jag sa inte ett ord till honom, gjorde mig möda att göra det trevligt för honom och beslöt att jag i stället för att avvisa honom sexuellt skulle vara mera medgörlig än vanligt. Ni skulle ha sett hur snabbt förändringen skedde! Nu kommer han hem tidigt varenda kväll, har till och med blommor med sig ibland, är så bekymrad över min situation att jag knappast kan tro det och är praktiskt taget en helt annan människa. Helt annorlunda än för ett par veckor sedan! Jag måste verkligen tillskriva er förtjänsten, doktor Ellis. Så fort jag började *arbeta* på den kärlek jag väntade mig från Tim, började jag också få den. Mycket bättre än att hela tiden gråta över min besvikelse!”

BOKRECENSIONER

Lös dina problem genom rationellt tänkande!

Två amerikanska psykoterapeuter, Albert Ellis och Robert A. Harper, har tillsammans skrivit en bok, som i original heter ”A Guide To Rational Living”, på svenska *Lär dig leva vettigt!* (Natur och Kultur 48:— inkl. moms). Den skall du köpa hem och ha tillgänglig, när något händer som får dig emotionellt ur balans. Det är visserligen inte lätt att läsa sig till kunskaper om en effektiv självterapi och sedan klara av den i praktiken, men för den som är nogrunda förständig och receptiv kan en bok som denna säkert ge värdefull stimulans.

Författarnas metod är enkel. Det gäller ”bara” att använda sunt förnuft, att rationellt tänka igenom sin situation. Ty ofta reagerar vi emotionellt okontrollerat och ologiskt på händelser som berör oss på ett otrevligt sätt. Vi inser inte hur mycket bättre det skulle vara om vi i stället *började tänka!* Om vi har drabbats av en misräkning, en förlust, en ”olycka”, finns det alltid möjlighet att med sunda överväganden, rationell analys klara oss igenom svårigheterna på ett bra sätt — i stället för att bita oss fast i självömkan, hopplöshet och klander av ödet eller av andra människor.

Ellis och Harper går igenom en rad olika fall ur sin praktik och talar om hur människor fått hjälp genom att de övertygats om riktigheten i ett rationellt, dvs. förständigt, tänkande. Några kapitelrubriker: Konsten att aldrig bli förtvivlat olycklig; Att utrota den hemiska skräcken för att misslyckas; Hur man blir lycklig trots besvikelser; Att kontrollera sitt eget öde; Att besegra ångesten; Att acceptera verkligheten; Att leva rationellt i en irrationell värld.

Författarna säger: ”Människan kan leva sitt liv på det mest självförverkligande, skapande och emotionellt tillfredsställande sättet om hon intelligent organiserar och disciplinerar sitt tänkande.” Vi skapar i hög grad själva kriserna i vårt liv genom vårt irrationella sätt att reagera.

Ett smakprov på Ellis och Harpers resone-mang:

Jerry kunde omöjligt sara er med att säga att ni är dum. Inte heller kunde Jerrys ord sara eller. Vad ni egentligen menar är att ni sårade er själv när ni hörde Jerrys ord genom att till er själv säga ungefär följande: ”Å, så fruktansvärt det är att Jerry säger att jag är dum. Jag är inte dum, och han borde inte säga att jag är det.” Eller: ”Å, så hemskt! Kanske är jag verkligen dum, och han har insett att jag är det. Och så fruktansvärt det vore, om jag verkligen vore dum eller han trodde att jag var det!” Och naturligtvis är det inte Jerrys ord utan *era* fraser och meningar som ”sårar” er. Ni kunde nämligen mycket väl säga till er själv: ”Jerry tror att jag är dum. Antingen har han fel, och i det fallet måste han allvarligt sakna omdömesförmåga eller ha något emotionellt problem. Eller också har han rätt, och i det fallet är det bäst att jag försöker handla mindre enfaldigt eller acceptera att jag inte är särskilt klipsk och försöka klara mig så gott jag kan med min enfald.” (Detta var en del av ett längre resone-mang.)

RT-metoden (RT = rationell terapi) som Ellis och Harper förespråkar, kan med fördel kombineras med *kärleks-metoden* och med en

metod av *identifiering med andra människor*, grundad på Vedantas lära om en enda livs-ande, som genomströmmar allt. Men det rationella tänkandet, så som de båda psykoterapeuterna lägger fram det, bör vara med i bilden.

Lär dig leva vettigt! är en bra och nyttig bok.

SM

En sökares liv

Biskop Sigfrid Fjellander i Liberala Katolska Kyrkan ”ingick i Ljuset” den 22 november 1974. Ett år senare utkommer hans efterlevande livskamrat Ingrid Nyborg-Fjellander med en bok om hans liv, *Leende biskopen* med undertiteln *En modern sökares andliga äventyr* (Larson, pris 46:—).

LKK är som bekant en liten, exklusiv kyrka med några hundra medlemmar, där man förenar kristen tro med teosofi (även om inte alla medlemmar är teosofier). Denna unika förening innebär att man har ett öppet sinne för sanning och värden även i icke-kristna religioner. Man menar att religiös sanning går att urskilja inte bara inom kristen trosram. Och man har upptagit reinkarnationstanken i sin kyrka. Men Kristus är trons kärna.

Ingrid Nyborg-Fjellander berättar om tankar i sin makes liv, och om viktigare yttre händelser, praktiskt taget från vaggan till graven — fast ordet grav är olämpligt när det gäller LKK, i den mån det ger mörka associationer, ty liberalkatolikerna har en mycket ljus syn på både livet och döden. Döden föreställer de sig som en ljus förvandling.

Själv träffade jag ett par gånger Sigfrid Fjellander, fick intrycket att han var en utmärkt fin människa och idealist, med en vänlig, omtänksam inställning till dem som sökte sig till hans kyrka.

LKK blir kanske aldrig något stort samfund, men den är ett andligt hem för bl a människor med teosofiska intressen, vilka samtidigt har en odogmatisk, sökande kristen tro.

Sigfrid kallas i boken flera gånger ”sökare”. Man kan undra hur det är möjligt att förena detta med att vara högt uppsatt ledare för en kristen kyrka (låt vara att en LKK-biskop är oavlönad och har ett civilt yrke). Har inte en biskop klart och definitivt tagit ställning för Jesus (och teologin kring hans person)? Är han inte en gång för alla låst i sitt tänkande, utan möjlighet till radikal omprövning? Jo, säkert. Men hos den liberala katoliken Sigfrid Fjellander fanns ändå en fullständig frihet från dogmatiska uttalanden, från den hos troende så vanliga attityden att just detta som vi lär är sanningen, och det bör ni andra också tro på. De som söker sig till LKK bjuds att ta vara på det inom kyrkan som de, för tillfället, av eget förstånd och egen erfarenhet kan acceptera, och låta det övriga vara. Det är en sympatisk och klok inställning. I LKK finns ingen enda dogm som man måste tro på; i stället har man där en *mystisk*, icke-dogmatisk tolkning av kristendomen. Om bönelivet inom LKK skriver Ingrid Nyborg-Fjellander att det ”från begynnelsen varit av starkt meditativt karaktär efter mönster av mystikerna — mera en inre be-

grundan och lyhördhet än begärsbön, vilket hänger samman med gudsbegreppet och uppfattningen av människans väsen. Bön och meditation blir utifrån detta synsätt en förening mellan den gudomliga källan och den gudomliga vattendroppen — en kommunion.”

Sigfrid Fjellander var en sökare bl a däri att han ivrigt sökte sanningar även utanför den traditionella kristna tron. Han var textinresserad av parapsykologi och meditation; hans etiska vegetarism innebar också ett steg utanför den vanliga kristendomen.

SM

Djurens rättigheter

Ingrid af Trolle, som bl a är redaktör för Hundjournalen, utkom 1971 med boken *Djurförsök* (Larson) där hon ville rikta samhällets uppmärksamhet på den orätt som begås mot djur i samband med vetenskaplig forskning. Förra året kom hon med *Ny djurskyddslag?* (Larson 39:— inkl moms). Hon påvisar vilket otillräckligt rättsskydd som djuren har i vårt nuvarande samhälle, och hon yrkar på förbättringar på en rad punkter. Hon skriver bl a: ”Vi som står djuren nära måste lära oss att vara lyhörda för deras situation. Vi måste lära oss att lyssna och att öva upp vår känslighet för deras rättmätiga krav och vara deras tolkar och försvarsadvokater i en grym värld.”

Här några av Ingrid af Trolles 40-talet yrkandepunkter:

Den organisatoriska förändringen måste genomföras att flytta över hälsovårdsnämndernas nuvarande åligganden i djurskyddsfrågor till nyinrättade länsdjurskyddsnämnder.

Se till att all personal i alla lagvårdande instanser får en grundlig utbildning i djurkunskap och djurskydd.

Satsa vilja, fantasi och ekonomiska resurser på medicinsk forskning utan plågsamma djurförsök.

Förbjud fönsterlösa djurstallar.

Både grisar och andra djur ska ha plats att röra sig på, rikligt med strö och ständig tillgång till dricksvatten.

Vanvårdade djur måste omedelbart fräntas djurägaren eller den som handhar vårdnaden. Ansvar för skötseln bör i dessa fall vila på de blivande länsdjurskyddsnämnderna.

Ansvarsförhållandena vid djurtransporter måste klarläggas i detalj. Vem är i varje enskilt fall ansvarig. Påföljder vid uraktlåtande.

Författaren återger paragrafer i den nuvarande djurskyddslagen, kommenterar dem och visar att de är helt otillräckliga som skydd för djuren. Om försöksdjuren säger lagtexten att ”innan operativt ingrepp av någon betydelse företages på varmblodigt djur, skall djuret så vitt möjligt bedövas så att det inte känner smärtan. Om det är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med ingreppet, må dock detta göras med ofullständig bedövning eller utan bedövning.” Orden ”så vitt möjligt” förekommer på flera ställen i lagtexterna, tex ”när djur användes i arbete, skall så vitt möjligt iakttagas, att de icke överanstränges”. Ingrid af Trolle anser att dessa två ord skall slopas överallt där de förekommer.

Ny djurskyddslag? är en viktig bok.

SM

"MIND OVER MATTER"

viktigt begrepp för skeptiker att begrunda

Marcos Orbito, en mind over matter-man ...

Mind over matter är ett engelskt uttryck som betyder att det mentala — alltså det psykiska, själsliga, andliga — står över det materiella och kan påverka det; materien är något sekundärt i förhållande till det andliga och beroende av det.

Man ser ofta att människor anser mind over matter vara omöjligt. De menar att Gellerfenomen absolut inte kan vara äkta, att psykisk kirurgi inte kan förekomma, osv. "Det går inte", säger de, "att tränga in i en kropp med bara händerna" så som psykiska kirurger påstås göra. Man kan, anser dessa människor, inte påverka fysiska föremål med tanken.

En tråkig följd av denna uppfattning blir att alla som sägs demonstrera mind over matter stämplas som bedragare och de som tror på det karakteriseras som ointelligenta eller omdömeslösa: Nina Kulagina är en bluff, Geller och bröderna Orbito likaså; vetenskapsmän som intygar sådana fenomen är lurade och inkompetenta.

Ändå är åtminstone en viss form av mind over matter vetenskapligt erkänd. Det är ju väl bekant att psykets tillstånd kan ha stor betydelse för kroppens hälsa. Många sjukdomar är psykosomatiska, dvs tillstånd i kroppen hänger

samman med tillståndet i psyket. Själens har således en inverkan på kroppens processer, det råder ett inflytande från själen på den materiella kroppen: mind over matter.

Vi ser ju också hur varje rörelse vi gör med armar, ben, huvud, tunga osv. igångsätts genom en tanke. Jag beslutar mig för att sträcka ut en hand och gripa en sak — denna tanke överförs till nervimpulser, som sätter handen i rörelse: mind over matter. Oreflekterat accepterar vi denna psykets påverkan på materien, eftersom den är en naturlig del av vår livsupplevelse. Däremot tror vi, många av oss, inte att psyket kan påverka *annan* materia än den egna kroppen. Men ingen absolut väsensskillnad råder mellan vår mentala påverkan på ett eget, fysiskt organ och tex Gellers påverkan på en sked — eller Orbitos på en patient. I båda fallen: mind over matter.

Man vet att mind over matter förekommer, även utom den direkta psykekroppssrelationen. Parapsykologin har praktiskt taget klarlagt detta. Det är orimligt att betvivla det. Så de som utan bevis karakteriserar "medier" av skilda slag som bedragare, utgår från en verklighetsuppfattning som i realiteten re-

dan är passé.

Den riktiga uppfattningen av verkligheten, att det andliga är primärt i förhållande till det materiella, synes onekligen trevligare än materialismen, som säger att det mentala är bifenomen till materien. Insikten att universum är mentalt ger oss mera glädje. Och det ankommer då på oss som har kännedom om parapsykologin att sprida kunskap om fenomen, forskning och resultat — till gagn för mänskligheten. Till slut kommer den spiritualistiska (i filosofisk mening) verklighetsuppfattningen att vara lika självklar som insikten att jorden är rund. Men detta tar sin tid. Därför bör mycket göras.

Litet djärvhet, litet personligt mod vill man se hos dem som sysslar med parapsykologi. Det duger inte att, som vissa gör, föra en musslepolitik, där man sluter ett skal omkring sig eller sin grupp, i rädsla för insyn och kritik, utan man bör gå ut till allmänheten med informationer om det viktiga området psykisk forskning. Inte minst viktigt är det att massmedias folk ges upplysningar — så vi slipper se dessa ständiga påhopp på folk som demonstrerar mind over matter.

SM

SÖKAREN

Nr 1 1976 Årgång 13

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47-8
Bankgiro: 372-8128
Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livs-
åskådningsfrågor, där skilda meningar kan
föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annon-
ser i denna tidskrift svarar endast annon-
sörerna själva.

Tryckt hos Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB,
Borås, 1976

PRENUMERATIONSPRISER:

Hdår (10 nr) 45:—

Halvår 24:—

Annonsspriser (moms tillkommer):

Helsida 500:—, halvsida 300:—, småannon-
ser 10:— per cm, men minst 30:—.

INNEHÅLL:

Orbito visar Guds kraft 2

Reima Kampman:

Hypnoseexperiment 6

Hypnos-intervju med Lars-Eric Uneståhl 8

Hans Hof:

Zen-meditation och människosyn 10

Rolf Ejvegård:

Parapsykologisk kongress i Santa
Barbara 16

Agne Windmark:

Om tidningen Djurfront 18

Pär Ragnar:

Reflexioner 21

Bertil Nilsson:

Fred genom Gemenskap 22

Jan-Ove Sundberg:

Tidning för tefatsvänner 24

Leva vettigt 30

Bokrecensioner 31

Inbetalningskort för tidningen Djurfront medföljer.